"Dacă vor tăcea aceştia, pietrele vor striga."

(Sf. Evanghelie după Luca 19, 40)

CUVÂNTUL LEGIONAR

Periodic al Românilor naţionalişti creştini

- în duhul NAŢIONAL CREŞTIN al lui Corneliu Zelea Codreanu -

Anul IV, Nr. 59, **IUNIE 2008** Apare **DUPĂ jumătatea** lunii **2 RON** (20.000 lei vechi)

Director: NICADOR ZELEA CODREANU **Redactor şef: Nicoleta Codrin**

RELAŢII CU PUBLICUL:

ÎN FIECARE VINERI, ORELE 15–19, Str. Mărgăritarelor nr. 6, sect. 2, Buc.

Tel.: (021) 3223832 sau 0745074493; **e-mail:** cuvantul-legionar@zelea-codreanu.com

CUPRINS:

LUNA ACEASTA, CU OCAZIA ÎMPLINIRII a 81 DE ANI DE LA FONDAREA LEGIUNII "ARHANGHELUL MIHAIL", AM LANSAT SITE-UL *WWW.ZELEA-CODREANU.COM*

MEDALIA "CORNELIU ZELEA CODREANU" A AJUNS UNDE TREBUIA!

Dl. NICADOR ZELEA CODREANU, directorul *Cuvântului Legionar* şi membru în *Consiliul de Conducere* al *Senatului Legionar*, **nepot al Căpitanului, a primit *medalia aniversară "Corneliu Zelea Codreanu"*** de la Carol Papanace, fratele renumitului comandant legionar Constantin Papanace; acesta din urmă a lăsat medalia ultimului supravieţuitor al familiei sale PENTRU A FI ÎNMÂNATĂ CELUI CARE VA FI *CONTINUATORUL MIŞCĂRII LEGIONARE.*

Medalia este o raritate şi o distincţie înaltă, **o recunoaştere a meritelor camaradului Nicador Zelea Codreanu**, a eforturilor sale de a face cunoscute valorile legionare şi de a reînchega Mişcarea pe linia Fondatorului (şi nu a surogatelor care umbresc imaginea ei).

Au fost emise doar 10 (ZECE) asemenea medalii, printre cei care le-au primit numărându-se DOAR SOMITĂŢI LEGIONARE CARE AU DUS MIŞCAREA MAI DEPARTE PE LINIA CĂPITANULUI DUPĂ ASASINAREA ACESTUIA ŞI DEVIAŢIA SIMISTĂ (comandantul Bunei Vestiri ILIE GÂRNEAŢĂ, unul dintre fondatorii Mişcării, comandantul Bunei Vestiri MILE LEFTER, comandant legionar CONSTANTIN PAPANACE, unul dintre colaboratorii apropiaţi ai lui Corneliu Zelea Codreanu, comandant legionar VASILE IASINSCHI, şeful regiunii Bucovina, ş.a.)

Pe faţa medaliei este reprezentat chipul Fondatorului Mişcării Legionare, iar pe revers imaginea României întregite din perioada 1918 – 1940, având în centru textul scris de mâna lui Corneliu Zelea Codreanu: *"Salut pe cei ce merg spre marea biruinţă legionară!"* (imaginea din revistă este obţinută prin scanarea monedei.)

Medalia are triplă valoare: NUMISMATICĂ: serie extrem de restrânsă şi numerotată, MATERIALĂ: aur de 24 karate, gravură fină a sculptorului Al. Pană;

SIMBOLICĂ: a fost emisă cu ocazia semicentenarului Legiunii "Arhanghelul Mihail" (1977) şi a aparţinut doar celor care au continuat Mişcarea pe linia fondatorului ei.

Redactia

Editorial

DE LA VIS LA REALITATE
- DESPRE COLABORAREA DINTRE NAȚIONALIŞTI -

Din 1990 încoace, oamenii văd diverse anunțuri cu conținut legionar: pentru aniversarea Mişcării, pentru comemorarea asasinării Fondatorului acesteia etc.

Dar lucrurile se petrec astfel: de exemplu, pe data de 23 iunie Fund. G. Manu ține conferință la sala Dales; pe data de 24 iunie organizează o manifestare organizația noastră, la Palatul Şuțu, **pe aceeaşi temă**, iar în aceeaşi zi dar la altă sală, conferențiază dl. Suru, **tot pe aceeaşi temă!** Astfel încât publicul îşi pune, nedumerit, fireasca întrebare: *"De ce nu se adună toți să țină împreună conferința?* ***De ce legionarii sunt dezbinați?"***

***

PRIMELE ÎNCEPUTURI ALE SCINDĂRII Mişcării Legionare datează din 1943, când Horia Sima, cel care s-a instalat la conducere după asasinarea lui Corneliu Zelea Codreanu şi a majorității elitei legionare, **a fost dezavuat public de către gradele superioare supraviețuitoare** care s-au întrunit în Consiliu Conducător **pentru refacerea Mişcării pe linia Fondatorului.**

O EXPLICAȚIE necesară: după asasinarea Fondatorului Legiunii, şi a majorității elitei legionare create de el, la şefia Mişcării a ajuns un oarecare comandant legionar, **Horia Sima, sub conducerea căruia principiile fixate de Căpitan au început treptat să fie înlocuite:**

- **în locul onoarei cu orice preț** - *compromisul şi avantajul politic de moment*
- **în locul asumării responsabilității** - *minciuna şi fuga de răspundere*
- **în locul armoniei şi camaraderiei** - *dezbinarea, suspiciunea bolnavă, calomnia şi intriga*
- **în locul luptei dezinteresate pentru țară şi Neam** - *spiritul politicianist şi fuga după măriri trecătoare*
- **în locul faptei, exemplului şi sacrificiului personal** - *demagogia, sforăria şi lipsa de cuvânt*
- *ridicarea unei noi "elite" bazate exclusiv pe obediența față de noul şef, în războire cu vechea elită a Căpitanului etc., etc.*

A urmat **ciudatul şi răsunătorul eşec al noului şef legionar,** culminând cu eşuarea colaborării la guvernare şi sângeroasele evenimente din ian. 1941.

O parte dintre cadrele superioare legionare s-au refugiat împreună cu H. Sima în Germania. Doi ani mai târziu **au hotărât să nu-l mai urmeze şi să revină la principiile Fondatorului, refăcând Mişcarea,**

În 1953, în urma unor noi abateri grave ale lui H. Sima, de data aceasta de la <u>însăşi morala creştină</u>, s-a întrunit un Congres Legionar extraordinar. HORIA SIMA A FOST EXCLUS PENTRU TOTDEAUNA DIN MIŞCAREA LEGIONARĂ şi trei sferturi dintre legionarii aflați în străinătate l-au părăsit, rămânându-i alături câteva grade legionare şi câțiva "septembrişti" (cei care fuseseră făcuți "legionari" "peste noapte", oportuniştii din 1940).

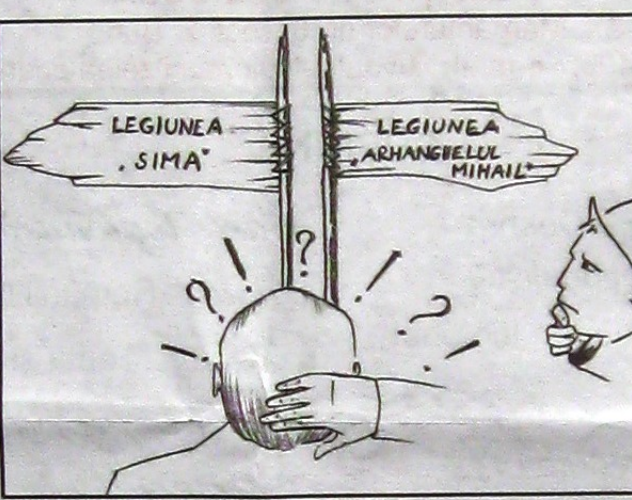
Căpitanul spunea: "***Suntem cu toții pierduți atunci când închidem ochii la greşelile legionarilor*** *pentru că ne sfărâmăm linia noastră de viață în virtutea căreia trăim în lume ca legionari."* Şi tot conform Fondatorului Mişcării, **şeful care nu este capabil să păstreze armonia în unitatea pe care o conduce, este obligat să plece** *(Cărticica şefului de cuib).*

***

Deci de mai bine de jumătate de secol, Mişcarea Legionară s-a scindat în "codrenişti" (adevărații legionari) şi "simişti" (adepții lui H. Sima care n-au înțeles doctrina legionară sau cărora li se pare prea greu s-o aplice, confundând revoluția spirituală a Mişcării cu revoluția armată, pedepsirea legală a călăilor Mişcării cu asasinatul laş etc.).

ÎN ȚARĂ, unde legionarii au fost **închişi şi prigoniți** sub regimul lui Antonescu şi apoi sub cel comunist, zeci de ani, n-au avut **nici o posibilitate de manifestare.**

DUPĂ 1990, din dragostea de Legiune, **"codreniştii"** au lansat sloganul: ***"Cultivăm ce ne uneşte, respingem ceea ce ne dezbină"*** – **adică:** *"Ne uneşte Căpitanul şi ideile*

naționaliste şi creştine, ***ne dezbină H. Sima, pentru că de la instalarea lui ca şef a început dezbinarea.*** *Deci să nu mai vorbim de el.* ***Să-l îngropăm în uitare*** *şi să ne concentrăm exclusiv pe* ***ideile legionare*** *şi pe problemele prezentului."*

Dar încercările de "ÎMPĂCIUIRE" s-au izbit mereu de ÎMPOTRIVIREA ABSURDĂ A SIMIŞTILOR.

***

În urmă cu doi ani, ORGANIZAȚIA NOASTRĂ, prin şeful ei, dl. NICADOR ZELEA CODREANU, a lansat în *Cuvântul Legionar* **apelul "PENTRU O FEDERAȚIE A NAȚIONALIŞTILOR"** (<u>al cărui rezumat îl prezentăm în pag. următoare</u>), **ca PRIM PAS spre "ÎMPĂCAREA" şi colaborarea dintre singura organizație "codrenistă"** (organizația noastră, continuatoarea liniei nealterate a lui Corneliu Zelea Codreanu), **şi cele câteva grupări de orientare** ***simistă care – atenție - se contestă reciproc*** (fiind în divergență nu numai bătrânii cu tinerii - adică Fund. G. Manu cu dl. Şerban Suru şi cu Asoc. Noua Dreaptă, ci şi tinerii cu tinerii: Noua Dreaptă cu dl. Şerban Suru).

Apelul nostru nu a avut nici un rezultat, *deşi revista în care a apărut a fost expediată celor vizați.*

De aceea a fost REPETAT **anul următor,** în febr. 2007. **Tot fără măcar vreun răspuns,** fie şi negativ.

La sfârşitul anului trecut, în preajma comemorării asasinării Căpitanului, AM DECIS SĂ VORBIM PERSONAL, DIRECT, cu şefii grupărilor <u>SIMISTE</u> - adică ai grupărilor <u>DISIDENTE DE LA LINIA MIŞCĂRII.</u>

La fiecare dintre întâlniri a participat subsemnata, însoțită de diferiți camarazi, în funcție de vârsta celor cu care urma să port discuțiile: la Fund. G. Manu am fost împreună cu senatorul legionar ing. Aurel Moraru, la Partidul "Pentru Patrie" am plecat împreună cu dl. Nicador Zelea Codreanu, şeful organizației şi membru în Consiliul de Conducere al Senatului Legionar, la Asociația "Noua Dreaptă" am fost însoțită de doi tineri legionari, Cătălin Enescu şi Corneliu Mihai, iar la dl. Şerban Suru discuțiile s-au purtat de către dl. Nicador Zelea Codreanu şi subsemnata.

Voi prezenta în ordine, pe scurt, reacțiile acestora, ***ne-am hotărât să facem publice aceste discuții pentru a lămuri pe toată lumea de ce "legionarii sunt dezbinați".***

1) **FUND. G. MANU**

Şeful acesteia, dl. MIRCEA NICOLAU, a **refuzat net şi categoric din capul locului,** motivând prin faptul că: *"Nu putem renunța la Horia Sima"* care a făcut şi a dres bla-bla-bla (n. n.: care, de fapt, a distrus Mişcarea!).

La propunerea noastră să facem "o masă rotundă" la care să clarificăm lucrurile public, odată pentru totdeauna, folosind ca bază de discuție chiar cărțile memorialistice (era să zic "umoristice") ale lui H. Sima, noi ca "acuzatori" şi simiştii ca apărători, **răspunsul a fost dezarmant** prin obtuzitate şi rea voință:

"Nu! Nu avem ce discuta! *Fără Comandant n-ar mai fi existat Mişcarea, el a dus-o la marea biruință de la 6 sept. 1940..."* etc., etc. (tocmai că fără "comandantul" H. Sima elita Mişcării n-ar fi fost distrusă, iar aşa-zisa biruință a constat din compromiterea ei, anularea a 10 ani de sacrificii în doar 4 luni de guvernare, plus dezlănțuirea unei noi prigoane în care mii de legionari au plătit cu viața aventurile politice şi iresponsabilitatea noului şef!)

Argumentul final pentru refuzul colaborării a fost: ***"Dacă nu ne înțelegem în privința trecutului şi nici a prezentului, atunci cum am putea să colaborăm?"*** (n. n.: Fund. G. Manu îl susține pe Traian Băsescu, iar noi arătăm mereu politica lui demagogică şi antiromânească; de altfel, în 1990 H. Sima avea aceeaşi politică de compromisuri şi linguşire a puterii, trimițând o "Circulară" prin care cerea adepților lui să nu facă "obstrucții" lui Ion Iliescu, să nu se organizeze ca să "nu provoace guvernul"!)

Într-adevăr, cu asemenea persoane e imposibil să colaborăm sau să... ne unim!! Şi nu putem să ne însuşim părerile lor. **Oamenii nu sunt dispuşi să renunțe la nimic,** chiar dacă este vorba despre chestiuni **absurde şi inutile. Nici măcar pentru țelul superior pentru care spun că luptă.**

În schimb, ***înțelegând total greşit demersul nostru şi considerând că ei sunt tari şi noi slabi pentru că le-am întins mâna,*** ne cer nouă să cedăm, <u>deşi nu noi suntem cei care am deviat</u> **şi deci nu avem la ce să renunțăm!**

2) **P. "PENTRU PATRIE"** – cu preşedinte interimar de ani buni, dl. TOTOESCU din Suceava, în realitate condusă de dl. CORNELIU SULIMAN, cel care a construit sediul partidului, purtător de cuvânt fiind secretarul formațiunii, FLORIN DOBRESCU, **nici măcar nu a acceptat să stăm de vorbă!**

Pur şi simplu, în două rânduri, nu ne-a permis să intrăm: *am fost puşi să aşteptăm în frig vreo oră şi jumătate pentru a se gândi şefii dacă pot discuta sau nu cu noi - atunci sau altă dată! Dar... nimeni n-a mai venit să ne dea vreun răspuns, oricare ar fi fost acela!* (intervenţiile telefonice ulterioare n-au dus, nici ele, la un rezultat oarecare)

Nimănui nu cred că i se poate cere mai multă bunăvoinţă şi umilinţă decât cea de care am dat dovadă în această chestiune. Punct.

3) **ASOC. "NOUA DREAPTĂ"**

Şeful ei, TUDOR IONESCU, ne-a explicat, destul de puţin subtil, că *el nu are nevoie de nici o colaborare, că "se descurcă" aşa cum crede el.* Şi că, oricum, nu va renunţa la... Comandant, care e un model pentru el!

Parcă am fi vorbit cu un nonagenar nostalgic din vremea lui Sima, care purta pistol pe stradă şi făcea legea, şi nu cu un tânăr care se vrea a fi naţionalist al secolului nostru!

L-am întrebat pe şeful Noii Drepte de ce nu se înţelege cu dl. Mircea Nicolau care gândeşte şi se exprimă la fel.

N-a reuşit să ne lămurească.

Cert e însă refuzul său.

4) **DL. ŞERBAN SURU**

A fost singurul care a acceptat o discuţie adevărată. Dialogul a durat 3 luni şi jumătate (întâlniri bilunare de câteva ore fiecare!)

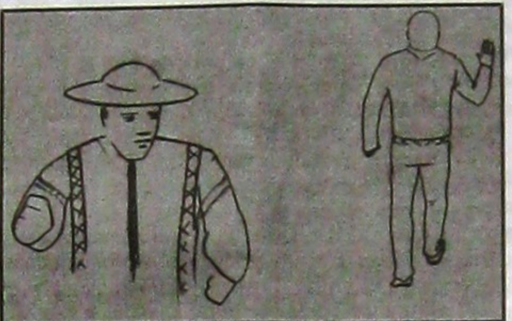
Din păcate nu s-a ajuns la nici un rezultat, din două motive esenţiale:

- **privitor la trecut:** dl. Suru susţine "fără drept de apel" că *greşelile făcute de H. Sima în dauna Mişcării trebuie acceptate tacit* (n. n.: nu suntem de părere că trebuie să vorbim mereu despre trecut, dar nu avem cum să-l transformăm în tabu);

- **privitor la prezent divergenţele sunt şi mai mari:** dl. Şerban Suru *nu vede utilitatea unui ziar legionar* - domnia sa nu mai scoate "Obiectiv legionar" din aug. 2007 şi consideră că nici revista noastră n-ar trebui să mai apară (n. n.: ??!), *nu vede "productivitatea parastaselor" la care să fie invitaţi simpatizanţii* (n. n.: un parastas nu trebuie să fie productiv din punct de vedere propagandistic, nu de asta le facem, şi nu putem renunţa la tradiţiile creştine), *nu vede nici utilitatea unor instituţii legionare tradiţionale* (de exemplu, a Senatului Legionar, format din ultimele grade legionare şi legionari din vremea Căpitanului, având nu numai rol de "Sfat al Bătrânilor", ci, conform principiilor legionare, de desemnare a elitei succesoare, în calitate de elită supravieţuitoare).

Dl. Suru, vede, în schimb, stringentă înfiinţarea unui partid legionar (**fără a avea mai întâi o mişcare în adevăratul sens al cuvântului**), **contrazicând şi aici principiile legionare!** (În plus, dacă mai era nevoie, experienţa a fost făcută acum 15 ani de simişti prin înfiinţarea *Partidului "Pentru Patrie"*, dovedind încă o dată dreptatea Căpitanului: un partid legionar format din "oameni de pe stradă" este un nonsens cu rezultate nule pe toate planurile.)

De altfel, nici nu trebuie să se mire nimeni, întrucât în 1948 ***Sima anunţa public că Mişcarea Legionară nu va mai apărea "sub forma de până atunci"!!*** *E EVIDENT PENTRU ORICINE CĂ LEGIUNEA "LUI SIMA" A*

DEVENIT ALTCEVA DECÂT LEGIUNEA "ARHANGHELULUI MIHAIL"!

Cu alte cuvinte, partizanatul simist, *ca orice altă sectă*, a produs deja o "nouă şcoală", o pervertire a opticii şi a modului de acţiune, întorcându-i pe naţionalişti la stadiul de dinainte de revoluţia spirituală produsă de Căpitan.

Nu există mai multe feluri de legionari, ci doar unul singur, prototipul creat în vremea Căpitanului. Cei care vor să "inoveze" (a la Sima) nu se pot numi legionari.

***

Cu ocazia discuţiilor cu simiştii ne-am dat seama de eroarea săvârşită de noi prin încercarea de refacere a întregului, de **imposibilitatea "adunării cioburilor" frumosului "vas" spart demult:** ne-am amintit de ceea ce constatase **din proprie experienţă un celebru naţionalist** din perioada interbelică:

"Este o foarte mare greşeală să credem că forţa unei mişcări creşte prin unirea sa cu o mişcare analoagă.

Va exista poate ***o creştere a desfăşurării externe care, în ochii unui observator superficial, va părea o creştere a forţei;*** *în realitate, mişcarea va fi primit germenii unei* ***slăbiri interne*** *care nu va întârzia să se facă simţită.* ***Căci, orice s-ar putea spune despre asemănarea dintre două mişcări, nu există similitudine. Altminteri n-ar exista două mişcări; n-ar exista decât una singură.***

Nişte mişcări care nu-şi datorează dezvoltarea decât unei aşa-zise asocieri de organisme asemănătoare, *cu alte cuvinte* ***compromisurilor,*** *seamănă cu nişte plante de seră pentru culturi timpurii. Ele cresc în înălţime, dar* ***le lipseşte forţa*** *de a înfrunta secolele şi de a rezista violenţei furtunilor."*

Subscriem în totalitate rândurilor de mai sus: **deja simiştii sunt altceva**, sunt o mişcare *analoagă*: ideile lor sunt ASEMĂNĂTOARE cu ale legionarilor Căpitanului, DAR metodele de aplicare şi modul lor de viaţă diferă mult.

Din păcate, abaterile simiste de la linia fundamentală a Mişcării, prezentate ca metode legionare de luptă, folosesc doar duşmanilor ei nenumăraţi.

Aşa cum CREŞTINISMUL s-a scindat de acum 1.000 de ani şi încercările de unificare nu au dus la nici un rezultat, întrucât SINGURA POSIBILITATE DE UNIRE ESTE CA DISIDENŢII SĂ REVINĂ LA MATCĂ - ceea ce ei nu vor, tot aşa se întâmplă şi în cazul LEGIONARISMULUI.

EVIDENT, DACĂ SIMIŞTII ÎNŢELEG CĂ SUNT PE O CALE GREŞITĂ ŞI VOR ACCEPTA RIGORILE LEGIONARE IMPUSE DE FONDATOR, SUNTEM DISPUŞI SĂ PRIMIM "FIUL RĂTĂCITOR"!

Noi am luat "de la capăt" Mişcarea Legionară, după concepţia lui Corneliu Zelea Codreanu, fără adausuri sau modificări neavenite, oricare ar fi acestea!

Nicoleta Codrin

***

REZUMATUL APELULUI "PENTRU O FEDERAŢIE A NAŢIONALIŞTILOR"
(în legătură cu prezentul editorial)

Toate naţionalităţile conlocuitoare au dreptul de a-şi păstra şi a-şi cultiva specificitatea şi tradiţiile chiar cu ajutorul material şi politic al statului, cu excepţia poporului român majoritar şi autohton, care la orice gest de apărare în faţa atacurilor la fiinţa naţională este acuzat şi condamnat în baza unor sintagme adoptate ca legi sau reguli, **incriminându-se şi cea mai palidă defensivă, ca naţionalism, xenofobie, antisemitism, rasism etc.** Delictul de opinie a revenit la loc de frunte în legile ţării, în dispreţul Constituţiei şi al declaraţiilor naţionale şi internaţionale ale drepturilor omului:

Actualele O.N.G.-uri mai mari sau mai mici de orientare naţionalistă nu reprezintă, din nefericire, nişte forţe de natură a obliga guvernările şi opinia publică de a ţine cont de ele. ***Fărâmiţaţi în zeci de formaţiuni,*** nu reuşim nici măcar să atragem atenţia asupra noastră decât într-o arie relativ restrânsă.

Rezolvarea problemei este constituirea unei federaţii la nivel naţional, care să înglobeze cât mai multe organizaţii. Pentru prezent şi viitorul apropiat este soluţia cea mai potrivită, necesitând **cheltuieli minime,** şi care **nu obligă componenţii la schimbări de doctrină şi la modificări de organizare,** acestea fiind în defavoarea unei acţiuni rapide şi eficiente, stârnind discuţii interminabile şi de multe ori de nerezolvat.

Dacă în acest moment nu putem intra în lupta politică printr-un partid, putem să o facem printr-o federaţie puternică, bine organizată, ofensivă, *încercând să reprezinte măcar o parte din cei 43% dintre românii care se declară total dezamăgiţi de tot ce a reuşit să zămislească în ultimii 15 ani clasa politică românească.*

Această federaţie ar conţine, în mod evident, **organizaţii de orientare naţionalist-creştină, hotărâte să se angajeze în lupta comună a creştinilor români împotriva antiromânismului,** pentru stoparea federalizării României şi a politicii de acaparare a tuturor poziţiilor strategice în economie de către străini.

- În cadrul acestei federaţii intră **formaţiuni care nu sunt obligate să îşi schimbe organizarea, componenţa, conducerea, specificitatea; fiecare rămânând în cadrul convingerilor şi deziderатelor proprii;**

- componentele federaţiei **vor participa la acţiuni şi activităţi în comun, în limita unor principii şi acorduri,**

- intrarea în federaţie se va face întotdeauna prin acceptarea unanimă a organizaţiilor membre; ieşirea din federaţie se face la simpla cerere;

- este exclusă participarea în federaţie a unor persoane juridice sau fizice cu vederi de stânga sau promovând ateismul sau internaţionalismul.

Scopul este ca împreună să sensibilizăm opinia publică şi oficialităţile asupra unor probleme preocupante şi asupra unor potenţiale pericole pentru români, adică pentru majoritatea populaţiei care numai declarativ mai face obiectul preocupărilor guvernanţilor noştri.

Au trecut 18 ani în care toate formaţiile politice şi-au dat măsura dezinteresului pentru soarta României, socotelile limitându-se la o legislatură; **pentru soarta avuţiilor naţionale şi de patrimoniu; pentru starea de sănătate a poporului român,** transformându-l într-un popor de bolnavi cronici, de pensionari la 50-55 de ani; pe de altă parte, **învăţământul se străduieşte din răsputeri să transforme elevii şi studenţii în cetăţeni fără naţionalitate şi fără nici un fel de responsabilitate faţă de soarta ţării.**

Schemele de organizare vor fi probabil multiple, depinzând direct de acţiunea propusă; prin urmare la timpul potrivit.

Merită să începem măcar discuţiile preliminare: există argumente imbatabile.

Mulţi vor ezita. ***Oricum, dacă se declară patrioţi, trecerea peste orgolii cred că va fi cel mai mic sacrificiu ce li se poate cere.***

CEL MAI BĂTRÂN LEGIONAR DIN LUME

Luna trecută, *pe 24 mai, am sărbătorit pe cel mai bătrân legionar din lume*, economist şi instructor legionar VIOREL TĂNASE din SIBIU, *sportiv şi arbitru de fotbal*, veteran de război, *fost deţinut politic în închisorile comuniste*, membru al Senatului Legionar actual, care A ÎMPLINIT venerabila vârstă de 100 (O SUTĂ) DE ANI ŞI CARE, DE TREI SFERTURI DE VEAC, SE AFLĂ ÎNCĂ ÎN SLUJA MIŞCĂRII LEGIONARE!!

Viorel Tănase la 100 de ani, în fata casei sale

În legătură cu domnia sa am publicat în revista noastră patru ample articole (în oct. 2003, sept. 2004, nov. 2005 şi dec. 2005), **în care am prezentat amintirile omului cu UN VEAC DE ISTORIE**, CONTEMPORAN CU TOŢI REGII ROMÂNIEI, cu CĂPITANUL (*pe care l-a cunoscut direct*) şi cu ION ANTONESCU (*cu care a dat mâna pe front*), care a trecut prin **două războaie mondiale** şi trei dictaturi:

- **despre tineretul universitar interbelic** – provenit dintr-o familie de învăţători din Poiana Sibiului, VIOREL TĂNASE a fost student la CLUJ, unde a urmat *Şcoala Superioară de Comerţ* şi a fost *vicepreşedinte al Centrului Studenţesc "Petru Maior"*, ocazie cu care a luat contact, pentru prima oară, cu naţionalismul românesc;
- **despre Mişcarea Legionară** – VIOREL TĂNASE a format **primul cuib legionar din SIBIU**, "Avram Iancu" (1932) şi a luptat alături de Căpitan, primind gradul **de instructor legionar**; a avut permanent funcţia de casier al jud. Sibiu şi a **cunoscut direct marile personalităţi ale Mişcării: ION BANEA** (şeful Ardealului Legionar, cu care a fost şi coleg de liceu), **IONEL MOŢA** (unul dintre fondatorii Mişcării, "mâna dreaptă" a Căpitanului), **RADU GYR** (şeful Olteniei legionare, care conferenţia în ţară despre Mişcarea Legionară), **TRAIAN COTIGĂ** (primul şef legionar al studenţimii române, pe care l-a cunoscut încă din 1930, de la Congresul Studenţesc), VIOREL TRIFA (şeful studenţimii române din 1940), BĂNICĂ DOBRE (comandant legionar, cu care a fost coleg de facultate), RADU MIRONOVICI (unul dintre fondatorii Mişcării, căruia i-a dus alimente şi ştiri din ţara ocupată de sovietici, în 1944, pe vremea când Mironovici se refugiase în comuna Jina, lângă Sibiu), CORNELIU GEORGESCU (unul dintre fondatorii Mişcării, consătean cu părinţii lui Viorel Tănase, în Poiana Sibiului), AUGUSTIN BIDIANU (comandant legionar, şeful jud. Sibiu, care i-a fost şi naş de cununie), ca şi pe **CĂPITAN** (pe care l-a cunoscut personal la sediul central al Mişcării), **dar şi pe SIMA** (când a fost solicitat să asigure transportul acestuia la Braşov, în 3 sept. 1940, pentru aşa-zisa revoluţie), **şi pe PĂTRAŞCU** (sibian, secretarul Mişcării din vremea lui Sima) - ***de aceea subliniază diferenţa enormă dintre Căpitan şi pretinsul său succesor, ca şi diferenţele dintre codrenişti şi simişti;***
- **despre "revoluţia" cu petarde a lui H. Sima**
- **despre sângeroasele evenimente din ian. 1941** – VIOREL TĂNASE le-a trăit în Sibiu, nefiind implicat;
- **despre războiul din Răsărit** – VIOREL TĂNASE *a luptat cu împotriva ruşilor* ***în prima linie***, pentru eliberarea Basarabiei, la DALNIC, la ODESA, la COTUL DONULUI, sub comanda gen. Praporgescu; a avut gradul de **maior** întrucât absolvise *Şcoala de Cavalerie* din Târgovişte şi a fost **adjunctul comandantului Diviziei a II-a de Cavalerie;**
- **despre închisorile comuniste** - VIOREL TĂNASE *a fost condamnat la 25 de ani închisoare pentru crezul său naţionalist şi creştin şi a fost eliberat în urma amnistiei generale din aug. 1964, în ultimul lot, pentru că avusese o atitudine demnă şi întreţinea moralul camarazilor săi de suferinţă*. În cei **16 ani de închisoare** a trecut prin *penitenciarele Sibiu, Codlea, Braşov, Văcăreşti, Piteşti, AIUD, Jilava, Galaţi, şi prin lagărele de muncă forţată de la CANAL, Oneşti, Salcia (din Balta Brăilei);*
- **despre o problemă controversată, pactul de neagresiune al lui Pătraşcu cu comuniştii** – VIOREL TĂNASE a fost martor al tribulaţiilor dubioase ale acestuia şi ale simiştilor,

iar o viitoare istorie a Mişcării Legionare va trebui să ţină cont de aceste mărturii!

Câteva amănunte şi despre viaţa profesională şi familială a lui VIOREL TĂNASE: a fost ECONOMIST în *Ministerul de Finanţe*, a făcut parte din *Corpul Controlorilor Financiari* (în perioada interbelică); a fost PORTARUL ECHIPEI "*ŞOIMII*" din Sibiu şi apoi ARBITRU DE FOTBAL, şi-a întemeiat *o FAMILIE ŞI O GOSPODĂRIE ADMIRABILE* **alături de soţia sa, *RAFIRA*, profesoară, cu care a împărţit toate bucuriile şi necazurile vieţii, timp de 70 de ani;** este tatăl a DOI COPII REUŞIŢI, licenţiaţi, iar de câţiva ani este STRĂBUNIC.

In centrul imaginii se află Viorel Tanase (cu ochelari)

O delegaţie formată din senatori legionari şi din tineri legionari din Bucureşti, sub conducerea Şefului Organizaţiei, dl. Nicador Zelea Codreanu, s-a prezentat **la Sibiu, acasă la camaradul Viorel Tănase**, cu un imens tort cu 100 de lumânări, să-i cânte "*Sfântă tinereţe legionară*" celui care, la vârsta sa, *face donaţii pentru revistă, distribuie 15 exemplare lunar, are casa mereu deschisă pentru toţi camarazii, şi este un izvor nesecat de înţelepciune, bună dispoziţie, de sfaturi şi de legende legionare.*

Amfitrionul, perfect întreg la minte şi la trup, ne-a salutat legionăreşte, cu braţul în dreptul inimii şi apoi înălţat la cer şi ne-a îmbrăţişat, emoţionat, anunţându-ne mândru că încă *nu ia nici un medicament!*. Nu ştie ce tensiune are şi nu-l interesează nivelul colesterolului: nici nu are nevoie, pentru că este un fenomen: **vede, aude, merge fără baston, şi e perfect lucid!** Urmăreşte emisiunile de ştiri, de folclor românesc şi de sport, citeşte, **fiind la curent cu ceea ce se întâmplă în lume!!**

Cum am intrat pe poarta casei din vechiul cartier al Arsenalului Militar, înconjurată de verdeaţă, ne-a şi spus vechiul său "of": "*Tot nu s-au trezit tinerii ăştia din ziua de azi? E posibil ca Universitatea din Cluj să se cheme Babeş Bolyai?! Ce, aşteaptă să vin eu să dau jos inscripţia aia ungurească? Păi dacă eram de vârsta lor, demult Universitatea se numea Regele Ferdinand!*" Şi ne-a amintit de Mişcarea Studenţească din 1922, când tineretul universitar român a pornit lupta pentru dreptatea Românilor copleşiţi de străini în propria ţară. *Viorel Tănase nu se desparte nici acum şapca din vremea Mişcării Studenţeşti, purtând-o ca pe un trofeu!*

Apoi l-a "blagoslovit" pe marinarul cocoţat în fruntea ţării, dovedind astfel că legionarii simt şi gândesc la fel.

S-a interesat de ultima carte apărută anul acesta, scrisă de dr. Şerban Milcoveanu, şi-a exprimat îngrijorarea în legătură cu diferite aspecte ale degradării continue a României şi cu indiferenţa oamenilor, a solicitat noutăţi despre noi şi mersul Mişcării în ţară, şi a vrut să ne afle părerea despre campionatul de fotbal.

În sufragerie ne-a întâmpinat decorul devenit deja familiar în urma vizitelor precedente, portretul Căpitanului şi al soţiei sale, Rafira, fiind la loc de cinste. Îşi "vizitează" săptămânal soţia, la cimitir, şi o pomeneşte cu dragoste. "*Ea a ţinut casa şi copiii cât am fost pe front şi în închisoare! A fost foarte dârză!*"

Fiul său, Mihai, medic în Mediaş, a venit încărcat de bunătăţi. Distins şi prietenos, îşi iubeşte cu adevărat tatăl, e mândru de el şi nu i-a trecut vreodată prin cap să-i reproşeze lipsurile şi greutăţile la care a fost supus din cauza activităţii părintelui.

Sibiul şi-a omagiat şi el unicul locuitor centenar: toată după amiaza s-au perindat prieteni, cunoştinţe, foşti camarazi de detenţie politică, iar ziarul "*Monitorul*" a publicat un amplu reportaj despre "*omul coborât din istorie*", axat însă pe cariera sportivă a camaradului nostru şi amintind în treacăt de faptul că este cel mai bătrân legionar din lume; alte două ziare din localitate s-au interesat de uluitoarea legendă vie numită Viorel Tănase.

Bădia ne-a pus casa la dispoziţie şi ne-a trimis să vizităm oraşul, motivând, modest: "*Sunteţi tineri, îmi cunoaşteţi poveştile şi nu vreau să vă plictisesc cu amintirile unui bătrân!*" Dar noi tocmai asta vroiam: **povestirile lui minunate** despre Mişcarea Legionară, despre viaţa de atunci, despre război, **pentru că nu întâlneşti de două ori în viaţă un om cu un secol de istorie, *şi care să mai fie şi perfect lucid!*** Bineînţeles că i-am ascultat îndemnul şi am revăzut cu plăcere Sibiul şi împrejurimile, amestec de medieval şi de modern, am vizitat chiar şi casa părintească Tănase din Poiana Sibiului, dar seara ne strângeam în sufragerie şi **anii fierbinţi, de glorie şi de suferinţă ai Mişcării Legionare şi ai poporului român reînviau sub ochii noştri în serile magice de mai**, prin vocea Bădiei şi prin documentele de epocă.

Ca de obicei, ospeţia noastră la Viorel Tănase a durat trei zile, umplându-ne arhiva cu înregistrări şi sufletele cu lumină şi, cu voia lui Dumnezeu, anul viitor îl vom sărbători din nou!

Nicoleta Codrin

Atitudini

VEŢI SCÂNCI JALNIC SUB CĂLCÂI MINORITAR!

Încercăm să tragem un nou semnal de alarmă şi, ca de fiecare dată când o facem, **vrem să credem că îngrijorarea noastră exprimată în termeni fără nici un echivoc va fi bulgărele de zăpadă transformat prin repetare şi perseverenţă, într-o avalanşă care să radă în calea ei dezinteresul, indolenţa şi frica, inoculate de o jumătate de veac de comunism *şi de două decenii de manevre oculte sau făţişe ale iudaismului mondial, cuibărite în minţile, în sufletele şi până în cea mai intimă celulă a românului.***

Desluşiţi cu o privire ageră şi sfidătoare ce vi se pregăteşte cu tenacitate, răbdare şi inteligenţă!

Duşmanul este în cetate, lupul îmbrăcat în piele de oaie nu mai bate cu bombardele în ziduri şi porţi: este înăuntru, deghizat, cum spuneam, şi roade cu o perseverenţă de termită, vrând să distrugă temeliile spirituale şi tradiţiile neamului nostru!

Iată cum descrie **istoricul Mircea Platon** fenomenul: **<<"Societatea civilă" s-a chinuit să descompună poporul român în submulţimi de "minorităţi".** *Fie că eşti chel, fie că eşti gras, fie că eşti timid sau homosexual, eşti, cumva, încadrabil unei "minorităţi". Ca atare ai dreptul la asistenţă socială şi la autocompătimire. În schimb,* **devii din om, din român, un defect.>>**

În România, ţară blagoslovită de Dumnezeu, dar la răscruce de drumuri euro-asiatice între est şi vest, dar şi între nord şi sud, au existat dintotdeauna popoare nomade care au ales să se oprească nechemate la noi şi care, în decursul secolelor, în funcţie de împrejurările istorice, interne sau externe, şi-au schimbat atitudinea sau opţiunile faţă de relaţia cu poporul român autohton.

Datorită ospitalităţii şi blândeţii românului, rod al educaţiei creştine de milenii, unii dintre cei ce şi-au găsit adăpost în marea noastră casă, România, ne-au judecat greşit şi o mai fac încă, socotind că pot deveni stăpâni aici, în pofida oricărei logici şi a bunului simţ.

Până aici, nimic nou: am făcut nişte constatări la îndemâna oricui.

Apar însă două împrejurări, două atitudini care pe orice trăitor pe aceste meleaguri ar trebui să îl alarmeze - referindu-mă aici exclusiv la cei care se simt legaţi de tot ce reprezintă, a reprezentat şi va reprezenta numele de Român şi Neamul românesc:

- ***atitudinea din ce în ce mai agresivă şi mai plină de pretenţii a minoritarilor;***
- **indiferenţa, lipsa oricărei reacţii de apărare, de împotrivire a etnicilor români,** în marea lor majoritate incapabili de a sesiza relaţia dintre două măsuri aparent disparate, dar care, asociate şi multiplicate, clădesc un zid în incinta căruia românul are tot mai puţine drepturi şi tot mai multe interdicţii, chiar şi mai multe datorii.

În primul rând, trebuie să stabilim dacă pot exista relaţii de subordonare între majoritari şi minoritari în ţara românească şi trebuie să duceţi scenariul mai departe în amănunţime şi să constataţi că relaţiile sunt strict condiţionate de respectarea unor reguli universal valabile, îngrădite de logică şi de bunul simţ.

Care este însă tabloul care ni se prezintă la ora actuală pe scena social-politică a României: legile făcute iniţial (şi mă refer aici la legile organice) pentru a oferi garanţii de existenţă normală minoritarilor, sunt completate cu tot felul de adaosuri precum Hotărârile de Guvern, cu sutele, care nu mai ajung să fie bine analizate de Legislativ, şi, într-un final de sesiune, cu gândul la lunga şi plina de plăceri vacanţă parlamentară, sunt votate în bloc şi ajung să schimbe total faţa Justiţiei, transformând Constituţia într-un morman de fier vechi.

De ce credeţi că a trebuit să apară instituţia "Curţii Constituţionale"?

Simplu: s-a constatat că legile care se aplică sunt într-o proporţie covârşitoare neconstituţionale! *Ţara este guvernată acum prin "Ordonanţe Guvernamentale de Urgenţă"!*

O să îmi replicaţi că există şi antidotul, Curtea Constituţională de care aminteam, dar *cine alţii, decât tot puterea, au dreptul de a propune verificarea constituţionalităţii unor aşa-zise legi?!*

Exemple sunt cu sutele, dar mă voi referi la două mai importante pentru români în general şi pentru naţionalişti, în special legionari, şi anume, **CONSTITUŢIA:**

Art. 30 – 1) *"Libera exprimare a gândurilor, a opiniilor sau credinţelor şi libertatea creaţiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.*

2) *Cenzura de orice fel este interzisă.*

3) *Libertatea presei implică şi libertatea de a înfiinţa publicaţii.*

4) *Nici o publicaţie nu poate fi suprimată."*

Sărim la **punctul 7:** *"Sunt interzise de lege defăimarea Ţării şi a Naţiunii, îndemnul la război, la agresiune, la ură naţională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial, la violenţă publică, precum şi manifestări obscene, contrare bunelor moravuri."*

Vii tu, "Stat Român", şi spui că de fapt sunt lucruri mai presus de Constituţie şi, ca un exemplu, nu ai voie să te pronunţi

împotriva acuzaţiei de "Holocaust" în România, în pofida lipsei unei hotărâri de tribunal, a unui proces public în care ţara românească să se poată apăra, iar acuzatorii (care nu au o identitate precisă) să prezinte probele incriminatorii!

Vii tu, "Stat Român", şi spui că nu am voie*, ca cetăţean al acestei ţări,* ***să îmi exprim în cei mai decenţi termeni părerile, temerile faţă de invazia celor 700.000 de israelieni de după 1989!*** **Articolul 3 din Constituţie,** *"Teritoriul"*, **la pct. 4:** *"Pe teritoriul României nu pot fi strămutate sau colonizate populaţii străine"* - ***CONSTITUŢIA ignorată într-un dispreţ total!***

Vii tu, "Stat Român", şi îl faci pe tov. Horia Roman Patapievici şeful Institutului Cultural Român, după ce, printre altele, declară că România este ca un cur, fără coloană vertebrală (citatul aproape exact, din memorie, din "Politice": *"radiografia plaiului mioritic este ca a fecalei, o umbră fără schelet, o inimă ca un cur..."*). ***În loc de puşcărie, funcţie de ministru!***

Vii tu, "Stat Român", şi accepţi politica minorităţii maghiare de "separatism teritorial", promovată fără ruşine şi în dispreţul Constituţiei pe post de fier vechi!

Vii tu, "Stat Român", în frunte cu diverse javre din presă şi ridici la rangul de normalitate "manifestările obscene" (ghilimelele reprezintă citatul) ***ale participanţilor la manifestaţiile homosexualilor?!***

Care este situaţia majoritarului român: într-un ritm oarecare, se îndreaptă spre statutul de tolerat! Tolerat în propria ţară de nişte minoritari agresivi pe care trebuie să îi ducă în spate, să îi discrimineze pozitiv, să le slujească interesele antinaţionale sub pretextul că aceasta ar fi democraţia! Slugă la el în ţară! Exact ca în cântecul legionar: *"E jale mare în ţară, căci străinul e stăpân, cerşetor la el acasă a ajuns bietul român."*

Vii tu, "Stat Român", şi exact ca în timpul regimului comunist, rezervi locuri în învăţământ (eliminând procedeele normale) pentru elevii ţigani, începând de la preuniversitar, chiar la Universităţi, pe criterii rasiale, examenul de admitere, obişnuitul concurs, fiind numai pentru celelalte naţionalităţi! ***Păi ce este asta decât discriminare, dar în defavoarea românilor!***

Pentru cei ce nu ştiu, în timpul regimului comunist erau tot aşa "promovaţi" tovarăşi în Universităţi, pe criteriul originii sociale "sănătoase", şi pentru aceea diplomele româneşti nu erau recunoscute în străinătate! Copiii de comunişti aveau prioritate la intrarea în facultăţi, chiar dacă terminau liceul fără să ştie nimic, tot aşa, promovaţi din clasă în clasă pe criteriul "originii sociale". Acum nu mai contează originea socială, ci cea etnică!

În mod logic, ce se întâmplă: nimeni nu ne spune că de fapt din sutele de locuri rezervate pentru ţiganii rromi nu se ocupă nici jumătate, pentru simplul motiv că nu îi interesează acest mod de viaţă. Iar dacă reuşesc performanţa de a termina o facultate, vor fi la fel de pregătiţi ca arabii studenţi pe vremea lui Ceaşcă, trecând prin facultate "ca gâsca prin apă", fără să se ude!

Deci nu vorbim de "incitare la discriminare" **(art. 30 din Constituţie, pct. 4),** ***ci chiar o practicăm, noi, "stat român", în dauna românilor şi în batjocura legilor!***

Adormiţilor! Unde în lumea asta mare se mai intră la facultate pe criterii rasiale?

Dacă acest lucru este impus de "democraţia" internaţională doar românilor, nu vă trece prin organul gândirii, "spălat" bine de zeci de ani, că vi se pregăteşte ceva?

Cine este vinovat aici, ţiganul sau rromul?

Nu el promovează această politică, el o primeşte ca pe un cadou, şi prost ar fi să nu o facă.

(continuare în pag. următoare)

Nicador Zelea Codreanu

VEŢI SCÂNCI JALNIC SUB CĂLCÂI MINORITAR!

(continuare din pag. precedentă)

Pe noi ar trebui să ne îngrijoreze nu beneficiarul acestei legi; trebuie să arătăm cu degetul la ***românul care se face unealta iudaismului mondial*** şi a planurilor sale de invadare a României, ***român doar cu numele,*** care introduce în subiectele de bacalaureat "operele" lui Vladimir Tismăneanu, fost Tismenețchi, fost activist de partid, prim descendent din "marii" luptători evrei în războiul civil din Spania anului 1937, dintre cei care asasinau în chinuri groaznice pe preoţi şi călugări, violau călugăriţele în altarele bisericilor, dărâmau şi incendiau lăcaşurile creştine de cult şi mănăstirile!

Care este **tactica aplicată de *înţelepţii Sionului* pentru a distruge orice fel de rezistenţă,** orice împotrivire a românilor faţă de planurile de colonizare a României şi de transformare a etnicului român în cetăţean de categorie secundă, dresat la muncă şi ridicarea în slăvi a viitorului stăpân:

1) Divizarea societăţii româneşti într-un număr nesfârşit de bucăţele uşor de anihilat pe rând, separat, la momentul potrivit.

Divizarea se referă la împărţirea populaţiei în cât mai multe ***minorităţi etnice, minorităţi sexuale, grupuri mari de suporteri sportivi care se urăsc de moarte, organizaţii ale societăţii civile, mii sau zeci de mii, sponsorizate de marea Finanţă Internaţională*** - şi care, vezi Doamne, păzesc cu străşnicie ce altceva decât ce le dictează finanţatorii.

Tot în aceeaşi idee, dar mult mai grav: subminarea de secole, dar în special în ultimul, a Bisericii Creştine, prin ***dirijarea din umbră a apariţiei diferitelor confesiuni şi a puzderiei de secte.*** Fiecare din acestea rupe din trupul Bisericii un număr mai mare sau mai mic de credincioşi, ***denaturând adevărurile creştine***, introducând practici menite să discrediteze esenţa sprijinului moral al românilor, liantul care ne-a făcut să supravieţuim tuturor încercărilor istorice.

2) Aţâtarea permanentă a minoritarilor împotriva românilor, de parcă nu era suficientă ura care, mai mult sau mai puţin vizibilă, răbufneşte de câte ori li se pare că sunt nedreptăţiţi sau că li se cuvine o gamă mai largă de avantaje.

Presa, în proprietatea marilor trusturi evreieşti - în proporţie de peste 90% în România, îi plânge cu lacrimi de crocodil pe ţiganii rromi, iar aceştia, la rândul lor, descoperă că românii sunt răi, că pretenţiile noastre de stăpâni ai locurilor din negura timpurilor sunt nejustificate, că românii sunt vinovaţi că munca este grea şi tot românii sunt responsabili de înclinaţiile lor de nomazi şi că nu "li se dă" destul.

Există în ecuaţie un interes de a accentua, de a exacerba starea conflictuală?

La mintea cocoşului, trebuie ***creat şi întreţinut sentimentul de culpabilitate al poporului român, căci atunci vom închina steagul*** şi vom deveni instrumente docile, "constatând" că ne merităm soarta!

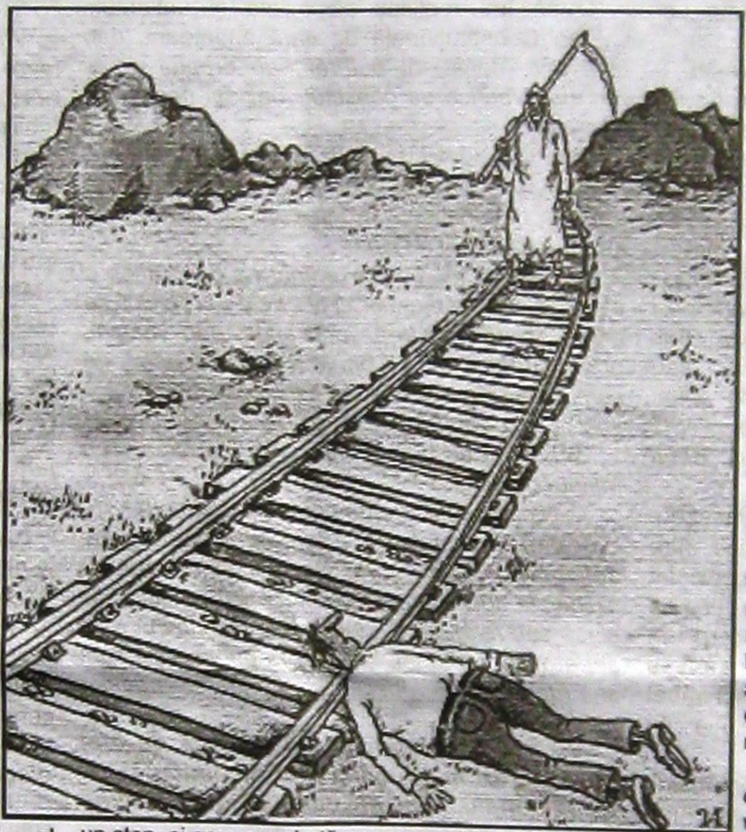
Cine sunt românii: responsabili de un "Holocaust" antievreiesc şi de un comportament necorespunzător faţă de ţiganii rromi?

Presa de care vorbeam vrea să îi convingă pe ţiganii rromi că dacă ei sunt în dificultate (ceea ce în parte este real), ei nu au nici o vină, ei sunt muncitori, cinstiţi, echilibraţi, prevăzători, şi doar bandiţii de români sunt vinovaţi de starea economică dezastruoasă în care se află două treimi din neamul ţigănesc.

Am zis două treimi? Şi cu a treia treime ce se petrece?

Păi du-te în micile oraşe de provincie şi vei vedea în fiecare zeci de case enorme, cu ziduri şi porţi boiereşti împrejmuite, cu garaje mari şi mai multe maşini de ultimul tip, în curte sau în stradă, întreabă cine stă acolo şi îţi va spune oricine că sunt case ale ţiganilor rromi! *Du-te în zeci sau sute de localităţi rurale şi vei vedea enormele şi inutilele castele cu zeci de turnuleţe, în stil kitsch indian, locuite de castelani racordaţi ilegal la reţeaua electrică şi care, când sunt somaţi să intre în legalitate, ies cu topoarele să-şi apere "drepturile legitime"!*

Stai în maşină, la rândul impus de regulament la un stop, şi spre marele tău necaz o să vezi o maşină de mare lux, 4x4, nouă, încălcând regula şi luând-o pe contrasens, că el este deştept şi restul sunt proşti; îl vezi venind în retrovizoare şi deschizi geamul să îţi verşi năduful pe el – cine altul decât cel care prin definiţie nu respectă nici o lege de convieţuire! Mai las-o, acum te-a apucat şi cu bunul simţ!

În articolul său din "Ziua" din 16 mai a.c., Victor Roncea pomeneşte de "sutele de milioane de euro" alocate organizaţiilor etnice ale rromilor!

Ochiul "vigilent" al presei, al Curţii de Conturi, al Procuraturii, al "serviciilor", a urmărit vreodată decontarea contabilă sau măcar "morală" a acestor sume?

Se trece totul sub tăcere şi nu poţi să te întrebi de ce; ***ţiganul rrom trebuie să rămână în faţa prostului de român victima unei mentalităţi criminale***, de care vor să ne convingă tovarăşii alogeni că nu ne putem debarasa şi pace! Pentru aceasta ne merităm soarta de veşnici debitori!

Mai este ceva ce nu trebuie pierdut din vedere: în anii 20-30 ai secolului trecut, pe străzile din "dulcele târg al Ieşilor", sub domnia feroce a prefectului Manciu, evreii, în afară de incitarea la revoltă a muncitorilor de la atelierele "Nicolina", sub semnul secerei şi al ciocanului, se manifestau şi personal; purtând steaguri bolşevice, dar şi cu steaua lui David, defilând în grupuri mari pe străzile din centru, cântând "ceva" sau scandând "ceva".

Asta se petrecea când, printr-un ordin al prefectului amintit, studenţii români nu aveau voie să stea pe stradă în grupuri mai mari de trei persoane, şi dacă patru studente (sex feminin) uitau de ordin, erau împrăştiate de jandarmi cu şuturi de cizmă împuţită!

<<Timpurile au trecut, metodele s-au perfecţionat, avem bani, avem putere, nu ne mai tocim "noi" tălpile şi folosim timpul mai eficient în "afaceri" sau "plăceri".

*Trebuie să menţinem o **situaţie socială tensionată**, să tulburăm apele, să putem să-i **acuzăm pe majoritari de orice**, am creat "carne de tun". Băgăm pe alţii în linia întâi. Ca un exemplu, **incităm alţi minoritari să iasă la atac; când vor câştiga bătălia, ne vom aminti că şi noi suntem minoritari** şi ne cerem şi noi drepturi, în umbra victoriei celorlalţi.>>* **Aşa au băgat şi bagă "în linia întâi", în tranşeele cele mai avansate, pe negri şi pe mulatri în Statele Unite, iar la noi "carnea de tun" a devenit minoritatea** (nu ştiu cum să îi spun) **ţigănească** sau rromă.

Poate le convine şi unora şi altora situaţia, dar apreciaţi dumneavoastră că unii sunt luaţi de proşti!

Privind în ansamblu toată această situaţie, observăm că bietul român nu mai este în atenţia nimănui; **nu se fac filme cu români din mediul rural în special, unde sute de mii de autohtoni trăiesc în cea mai neagră mizerie, fără curent electric, fără surse de apă potabilă, fără canalizare, supravieţuind din cultivarea unor mici suprafeţe de pământ, neavând cu ce să-şi îmbrace copiii ca să-i trimită la şcoală!**

În schimb, suntem intoxicaţi cu filme despre ţiganii rromi trăind în blocuri dezafectate sau improvizaţii la marginea oraşului, ni se bagă pe gât clipuri ridicole făcute de nişte proşti, în ideea că sunt pentru alţi proşti!

Aş invita pe cei ce se prezintă la televizor pe post de şefi ai rromilor să facă efortul de a judeca puţin şi dintr-un punct neutru de vedere, să ia în consideraţie un lucru: **nu ar fi normal ca să acordăm aceeaşi atenţie, să privim cu maximum de seriozitate şi dificultăţile sărăcimii române?**

Domnilor care „vă daţi de ceasul morţii" de grijă pentru ţiganii săraci, v-aţi gândit vreodată cine plăteşte, cine suportă enorma majoritate a dărilor, a impozitelor din care pretindeţi ajutoare sociale, tratamente preferenţiale? ***Cine alţii decât "proştii" de români, căci majoritatea ţiganilor rromi trăiesc din expediente, deci nu contribuie cu nimic la visteria ţării,*** căci cum ar putea să o facă fără un domiciliu fix, fără un serviciu, din care să se reţină un impozit etc., etc., etc.!

Vreţi să ne spuneţi că sunteţi discriminaţi la obţinerea unui loc de muncă?

Păi loc de muncă altfel decât "necalificat" cere o şcoală şi o calificare; învăţământul este gratuit şi obligatoriu!

Aţi văzut la televizor copii de români din diverse localităţi izolate care fac zece kilometri pe zi până la şcoală şi de la şcoală? Nu vă spune nimic acest lucru?

Aţi avut şi aveţi conaţionali în toate marile funcţii ale statului român, începând de la preşedinte de republică, miniştri, deputaţi şi senatori, oameni importanţi în partidele politice, primari, consilieri: cine i-a oprit, cine i-a discriminat, de ce nu v-au ajutat?

Soluţia este una singură şi vă aparţine în totalitate: trebuie să vă schimbaţi mentalitatea, să înţelegeţi că nu se poate trăi sau mai bine zis nu se poate progresa din expediente mâncând azi ce am câştigat ieri sau chiar azi, că nici un ţigan cu carte, cu o diplomă, sau un bun meseriaş, nu a fost niciodată refuzat din cauza originii etnice, că soluţia este educaţia şi instrucţia, că voi nu trebuie să vă "asociaţi", să deveniţi instrumente oarbe şi inconştiente ale altor minoritari, că nu vă cere nimeni să vă pierdeţi identitatea naţională, dar că viitorul vostru nu poate fi decât ca aliaţi ai românilor, nu ca duşmani!

"Cine are urechi de auzit, să audă!"

CE-AȚI PIERDUT DIN VEDERE (V)
- ȘTIRI IUNIE 2008 -

Recenta PARADĂ a perverșilor și bolnavilor HOMOSEXUALI din România ne-a făcut să realizăm că 100 de ani de acum înainte iubitorii mațului gros vor primi doar ouă și roșii peste ochi, chiar dacă prețul acestor produse a ajuns insuportabil de scump. Neamul românesc nu este tolerant la păcat!

Nu ne interesează să importăm păcate occidentale!

Nu ne interesează drepturile minorității mai mult ca drepturile majorității!

Ne interesează drepturile românilor în țara lor!

Această toleranță absurdă nu va duce decât la situații absurde și grave în viitor, așa cum s-a întâmplat nu demult în America, unde **David Parker din Lexington, statul Massachusetts, a fost arestat pentru că a cerut insistent explicații asupra faptului că băiatul său învăța la grădiniță la vârsta de 5 ani, despre normalitatea cuplurilor de anormali.** Broșura "Cine face parte dintr-o familie?" prezenta diferite tipuri de familie inclusiv așa-zise „familii" constituite din homosexuali și lesbiene care cresc copii. Sistemul de învățământ masonizat, condus de ministrul învățământului, Klein (evreu care nu a predat o oră în viața lui), încearcă să distrugă tot ce este mai pur în gena unui copil de 5 ani, să radă din fașă orice urmă de moralitate, puritate și inocență infantilă.

„Diversitate" nu înseamnă decât ***„diversitatea păcatului în globalism"***. Și cum **globalismul nu este decât un comunism reșapat și mult mai periculos ca acesta**, „diversitate" înseamnă „diversitatea păcatului în comunism", adică să facem păcate diferite (și cât mai multe) într-o **societate comunistă cu poleială aurită de democrație**, adică de sistem politic ideal.

Să ne întoarcem la pățania democratică a lui David Parker. În final, acesta și soția sa au declarat exasperați presei: ***"Nu suntem intoleranți, iubim toți oamenii. Una este să nu persecuți sau să faci rău homosexualilor, alta este să îi înveți pe copii că acest mod de viață este acceptabil"***. O declarație plină de bun simț. într-adevăr: acest mod de viață nu poate fi niciodată acceptabil pentru un creștin.

MORALA: Părinți din toată lumea, nu îi lăsați pe copii să învețe absolut orice vrea învățământul de stat, fără ca dumneavoastră să îi controlați acasă, pentru că statul s-ar putea să vrea să îi educe cu alte valori, "democratice", total opuse celor pe care dvs. v-ați chinuit să i le insuflați copilului în cei 7 (sau doar 5!) ani de acasă.

Ca să vedeți la ce nivel de demență se poate ajunge, vă mai informăm că **la sfârșitul lunii mai a** avut loc la Ishoej, lângă COPENHAGA, MARATONUL MASTURBĂRII! **Acesta este un manifest antireligios declarat.**

"Evenimentul" s-a ținut prima oară în lume în 1999, unde altundeva decât în AMERICA! Apoi prima oară în Europa a avut loc în anul 2006, la LONDRA. ***Să fie oare asta axa de care tot vorbește Băsescu: Washington - Londra-... București?***

***

Rabinul Eliahu Caufman nu este de acord cu proaspăta numire a lui SORIN ROSEN CA RABIN-ȘEF deoarece, zice domnia sa, "nu poți să pui rabin, mai ales într-o țară complexă ca România, o persoană care are numai trei ani de experiență religioasă în România, și care apare la televiziune în maieu, jucând bowling. Nu am auzit ca vreun mitropolit sau episcop român să apară în această postură. Ca să nu mai spun că atunci când a trebuit să citească Tora, nu a reușit să o facă, trebuind să fie înlocuit de un israelian nereligios".

PRIMO: *se desprinde ideea că România este considerată "o țară complexă" de către iudaism. O fi de bine?*

SECUNDO: nu credem că un băiat capabil ca Sorin - pe care l-am urmărit în timpul șederii sale la New York, începând cu aug. 2006, când a plecat împreună cu soția și copilul său de doar câteva luni, pentru a fi inițiat în tainele mozaismului de către marii iluminați - nu credem, ziceam, să nu fi învățat în câteva luni cât alții în șapte ani, având în vedere marii maeștri de peste ocean, că doar acolo este "la creme de la creme"!

***

FRAȚII COEN semnează producția, regia, scenariul, imaginea filmului *„NO COUNTRY FOR OLD MEN"* (*"Nici o țară pentru bătrâni"*), *film nominalizat pentru premiul Oscar* la toate aceste categorii.

Am mai scris în revista noastră despre ce și cum se întâmplă la Hollywood, dar niciodată nu ne-am gândit că se va depăși atât de brutal limita oricărui bun simț, a oricărei logici, a esteticii cinematografice.

Nu are sens să discutăm în vreun fel subiectul filmului, nici măcar în cazul în care am putea fi păcăliți că acesta există.

Dacă *premiile Oscar* nu ar fi date de cele mai multe ori *pe criterii etnice*, atunci această anomalie cinematografică periculos de violentă și de proastă nu ar fi rulat niciodată, nici măcar în cinematografele din Zimbabwe (cu tot respectul și scuzele de rigoare pentru cinematografia zimbabweană). Dar să mai ia și vreun premiu!

În concluzie, vă recomandăm: nu vizionați acest așa-zis film. Mai bine uitați-vă, dacă aveți timp de pierdut, la Tom și Jerry, desenele animate făcute tot de doi evrei dar mult mai inteligenți, și veți fi mai câștigați.

***

De-a lungul ultimilor 3 ani la TRIBUNALUL DE LA HAGA s-au înregistrat peste 10 cauze penale în care *s-a cerut guvernului OLANDEZ să procedeze la arestarea președintelui GEORGE W. BUSH*. Acesta este acuzat de *"multiple și grave violări ale Convenției de la Geneva", de faptul că este autorul moral al victimelor civile din Afganistan și Irak* și de faptul că refuză să recunoască Tribunalul Penal Internațional.

Bineînțeles că nu s-a întâmplat nimic, *judecătorul declarând că plângerile ar putea să aibă consecințe grave asupra relațiilor dintre Olanda și S.U.A.*

Încercarea ca George W. Bush să ajungă sub arest s-a înfăptuit de-a lungul timpului de către diferiți cetățeni ai planetei, în mai multe orașe din diferite state ale lumii, printre care și în micul „orășel american Vermont, despre care am scris într-unul din numerele trecute: conștiința umană NICIODATĂ, DAR NICIODATĂ nu va putea fi redusă la tăcere!

***

LIDERUL VICTIMELOR spaniole ale LAGĂRELOR NAZISTE NU A FOST ÎNTR-UN LAGĂR NICIODATĂ. *Hopa, pe ăsta l-au prins!*

Eric Marco, căci despre el este vorba, a publicat în 1978 cartea "*Memoriile Iadului*" în care vorbește despre suferințele sale îndurate în lagărul din Flossenburg.

Numai că un istoric spaniol perseverent a descoperit că numele lui Marco nu apare în arhivele de la Flossenburg.

Pus în fața evidenței, Eric Marco, individul care era președintele unei asociații spaniole ce reunește victimele lagărelor de concentrare naziste, a *recunoscut că nu a fost niciodată prizonier într-un lagăr, că a mințit timp de 30 de ani* în legătură cu trecutul său și că totul a fost inventat. Și ar fi mințit până intra în pământ dacă nu era descoperit.

Întrebat de televiziunea spaniolă de ce a făcut acest gest, Eric Marco a răspuns: ***"De ce? Deoarece așa am putut să spun ce trebuia să spun"***.

Auziți ce răspuns! Ce <u>trebuia</u> să spui? ***O minciună?*** *Că ai fost unde nu ai fost?* ***Că ai îndurat ceea ce de fapt nu ai îndurat?***

De ce "trebuia" să spui și de ce trebuia să acuzi pe cineva de ceva ce nu ai pățit niciodată? Îți ținea cineva pistolul în ceafă?

Aveai contract cu plata în avans cu oareșcine?

Oare tu oi fi singurul mincinos?

Ar fi multe întrebări de pus, dar acum, că noul președinte al asociației este Roșa Toran, o altă supraviețuitoare, ne-am liniștit cu toții.

Răspunsul tovarășului Eric Marco dat televiziunii spaniole ne-a adus aminte de afirmațiile la fel de sclipitoare dar lipsite de orice logică elementară pe care o tovarășă evreică le dădea la emisiunea lui Dan Diaconescu la postul OTV în direct, vorbind despre suferințele ei din lagăr: *"Știți ce făcea colega mea după ce a fost spânzurată cu funia? Era așa de slabă că, atârnând, nu se putea spânzura* (n. n.: ??!); *și atunci ce credeți că făcea: cânta!!"* (Aceleași ***izbitoare stereotipuri cu oameni ușori ca frunzele, ce atârnă în ștreang dar nu se spânzură***, găsiți în cărțile lui Elie Wiesel.) Tovarășa de la OTV a continuat: "Iar apoi au venit să ne tundă pentru că aveam păduchi, ziceau ei, și ne-au tuns tot părul și sprâncenele și părul pubian..." "Și părul pubian? De ce?" întreabă mirat Dan Diaconescu. "Ei, de ce, de ce!?" - răspunde tovarășa... Nu mai continuăm, din prea marele respect pe care îl avem pentru evreii care au suferit cu adevărat sau au murit în lagărele naziste.

***

Jumătate din DONAȚIILE PRIMITE DE U.D.M.R. sunt bani negri. *Potrivit datelor publicate în Monitorul Oficial, aproape un milion de lei noi (aprox. 280.000 de euro) din donațiile primite de U.D.M.R anul trecut, sunt confidențiali - adică nu se știe nimic de proveniența lor.*

Să ne mai mire că procentul electorilor U.D.M.R. „a crescut" la 7%, că doar nu s-au înmulțit ungurii de la noi din țară?

Să ne mai mire că U.D.M.R-ul „ne reprezintă" în Parlamentul European și că șovinul și extremistul Laslo Tokes a fost "ales democratic" să-i reprezinte pe românii care dorm abrutizați și amețiți în bocanci?!

Legea furtului de voturi și legea banilor negri tronează peste România. Sunt persoane din afara țării care sponsorizează anonim U.D.M.R-ul și sunt miniștri și oamenii de afaceri care donează la vedere până la suma maximă admisă, printre care și securistul (autorecunoscut) Hajdu Gabor. Aceștia din urmă fac ingineríi financiare cu banii publici pentru a-i deturna spre visteria U.D.M.R.

Precedentul Kosovo deja este creat.

Norocul nostru de până acum a fost că Transilvania nu are în subsol petrolul din Irak, cocaina din Afganistan sau zincul din Kosovo!

***

Domnul Valer Mureșan, primarul COMUNEI MIHAIL KOGĂLNICEANU unde se află una din BAZELE MILITARE AMERICANE, *ne informează că yankeii nu au investit nimic în infrastructură și nici în alte domenii.* "Investesc numai în baza lor, spre dezamăgirea multor tineri".

Dar ce naivi se așteptau ca americanii să arunce cu banii în altceva decât în baza lor secretizată, care este de acum a lor „forever", nimic altceva decât un stat în statul românesc, un cal troian intra muros?

Cine i-a dezamăgit pe acești tineri decât lipsa lor de luciditate, de cunoștințe, prostia, faptul că au fost ușor manipulați și mințiți - cu alte cuvinte, lenea lor intelectuală?

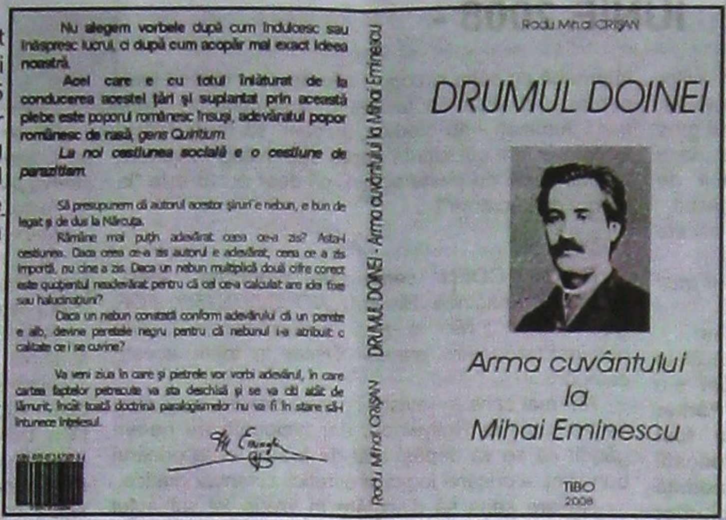
Duceți-vă la poarta aeroportului, bateți la ușă și spuneți-vă păsul vostru „Sultanului" din vest.

Dacă plecați de acolo cu creierul negăurit de vreun lunetist, treceți și pe la Biserică și rugați-vă ca Dumnezeu să vă dea sănătate, curaj și, mai ales, minte luminată ca să puteți judeca lucrurile corect altă dată. Doamne ajută!

Agenția de știri Garda de Fier

Aparitie de carte

"DRUMUL DOINEI" – RADU MIHAI CRIŞAN

Pe data de 15 iunie am comemorat 119 ani de la trecerea în veşnicie a lui Mihail Eminescu (15 ian. 1850 – 15 iunie 1889), poet naţional, scriitor romantic, gazetar şi ideolog naţionalist, precursor al legionarismului, victimă a luptei sale purtate cu arma cuvântului în slujba Neamului românesc.

De curând a apărut o nouă carte a d-lui dr. econ. Radu Mihai Crişan, intitulată *"Drumul Doinei – Arma cuvântului la Mihail Eminescu – Strategia politică a lui Mihai Eminescu"* (280 pg.)

"Bădie Mihai Eminescu, prin cartea aceasta voiesc să te redau pe tine însuţi ţie. Cu înseşi cuvintele tale. Aşa cum le-ai încredinţat eternităţii prin scrisul tău jurnalistic. (...) ***M-am străduit să strâng în ea ideile-axă ale gândirii tale. Politice, economice, sociale.*** *Să le articulez ca sistem.* ***Aşa încât semenii noştri să te poată cunoaşte."***

(extras din Prefaţă - Radu Mihai Crişan)

Tânărul şi **prolificul** autor a editat până acum nu mai puţin de 9 (nouă) cărţi axate pe ideologia naţionalistă şi creştină a unor mari Români (Eminescu, Iorga, Ion Antonescu, Corneliu Zelea Codreanu, Ion Moţa şi Vasile Marin), majoritatea cărţilor fiind tipărite sub egida Ed. "Cartea Universitară":

- *"Îndușmăniţii au acelaşi crez –* ***Testamentele*** *politice ale lui* ***Ion Antonescu*** *şi* ***Corneliu Zelea Codreanu****"*;
- *"**Spre Eminescu** – Răspuns românesc la ameninţările prezentului şi provocările viitorului"* - un amplu extras din opera politică eminesciană, de 400 de pagini, cuprinzând şi cadrul economic, social-politic şi ideologic în a doua jumătate a sec. al XIX-lea, evenimente interne şi circumstanţe externe, opinii despre gândirea economică a lui Eminescu, activitatea lui Eminescu;
- *"**Autoapărare psihică** – Cum să devii imun la manipulare – deturnarea sistemului de învăţământ şi arta fortificării psihice individuale"*;
- "***Testamentul** politic al lui **Mihai Eminescu***";
- *"Biosociologie eminesciană - Cât de <<retrograd>> este Mihai Eminescu? –* ***7 răspunsuri unui procuror****"*;
- *"**Moţa şi Marin** – Testamentele lor politice"*;
- *"Secretul sabiei de foc – Sau **cum e cu putinţă fenomenul legionar**"* (ediţia revizuită şi adăugită a lucrării sale anterioare, *"Surâsul Legiunii – Sau cum înţeleg eu legionarismul"*);
- *"Totul pentru Hristos!* - ***Testamentul** politic al lui **Nicolae Iorga***";
- *"Da! Sunt reacţionar! Învierea Neamului întru Mihai Eminescu"*. - **aceasta poate fi procurată chiar de la sediul nostru (str. Mărgăritarelor nr. 6, colţ cu str. Vasile Lascăr), în ziua de relaţii cu publicul – vinerea, între orele 15 – 19.**

Multe dintre tipăriturile d-lui Radu Mihai Crişan au fost prezentate de-a lungul timpului în paginile revistei noastre; <u>toate se găsesc integral pe internet, copierea lor de către oricine fiind absolut liberă şi gratuită</u>.

Redactia

BĂDIEI MIHAI EMINESCU

Radu Mihai Crişan

Tu eşti altarul nostru dac
Şi veşnicia verde
Ne eşti catapeteasmă şi ne dori
Pe-o rană veşnic veche.

Învie-ne! Iartă-ne! Judecă-ne!
Iisus te-a-ntrupat pentru-aceasta
Un neam care piere
'Ţi deschide fereastra.

Smerite Eminescu
Pe care te-am făcut să plângi
Cu lacrimi moi, de sânge
Te rog, îndură-te de noi
Căci neamul tău
Se frânge.

Bădie Mihai
Auzi-ne hai
Şi-om şti de-acum
Să-ţi aştemem drum
Să-ţi slujim de iesle
Să suim pe creste

Şi vor pieri câţi nu te-or înţelege
Şi vor via atâţi câţi ţi-or urma
Căci tu ni-eşti pildă şi ni-eşti lege
Pentru-nviere
Pururea.

***

INTRODUCERE LA STUDIU ISTORIC

În ziua de 28 mai 2008 la ora 11.00, Amfiteatrul Bogdan Petriceicu Haşdeu din incinta *ACADEMIEI ROMÂNE*, a avut loc *Sesiunea de Comunicări Ştiinţifice*, la care dr. ŞERBAN MILCOVEANU a susţinut teza *„Cele cinci greşeli care au dus la situaţia dezastruoasă a României de după 1944"*.

Publicăm introducerea acestui studiu istoric, prezentând prima eroare din şirul de greşeli din politica României în perioada interbelică:

Istoria sinceră nu poate fi decât în contradicţie cu istoria festivă necesară, şi *nu poate fi decât în conflict cu istoria calomnioasă scrisă de învingător pentru a-şi justifica victoria.*

Puterea cere victorii, **viitorul însă are nevoie de adevăruri şi învăţăminte;** *înfrângerile şi erorile sunt mult mai bogate în adevăruri decât succesele şi victoriile.*

Cel mai *frecvent* defect de gândire este să judeci întregul ţinând seama numai de o părticică sau numai de o latură şi cel mai *grav* defect de gândire deci şi cea mai gravă eroare de făcut este să pleci nu de la realitatea existentă, ci de la realitatea pe care ţi-o închipui că este - sau care vrei să existe.

Vă voi prezenta ***eroarea care a dus la pierderea a mai mult de o treime din teritoriul naţional:*** este o analiză condusă de raţiune dar şi o depoziţie de martor al epocii şi de relatări de participant la evenimente.

Prima eroare a fost anularea alegerilor parlamentare din 20 dec. 1937 şi instituirea dictaturii - nu regale, ci personale - a regelui Carol al II-lea.

Cu statul de drept, cu autoguvernare democratică, aşa cum a fost România interbelică, suveranitatea aparţine naţiunii. *Regele este numai simbolul unităţii, iar Parlamentul în timp de pace şi Armata în timp de război sunt adevărata Românie.*

(continuare în pag. 14)

MEMORII LEGIONARE: "CAL TROIAN INTRA MUROS" (II) - ION DUMITRESCU-BORŞA

(preot, comandant al Bunei Vestiri, secretarul Partidului Totul Pentru Ţară)

(continuare din numărul trecut)

"Sima l-a găsit pe Vasile Cristescu şi pe Alecu, aducându-l pe Cristescu, la grădină, la mine. Alecu nu a vrut, crezând că va putea sta ascuns acasă, lângă soţie, unde îşi avea oarecare aranjament. La hotărârea lui se mai adăugase şi o **discuţie violentă cu SIMA, ce-şi dădea aere de comandant suprem şi care pe nu-l putea suferi din cauza mândriei şi a pretenţiilor lui de superioritate.**

Săracul Alecu, numai după câteva zile a fost descoperit şi rearestat. Mai bine rămânea în munţi.

Vasile Cristescu, într-o discuţie cu **Sima şi Papanace, şi-a asumat răspunderea conducerii în calitatea lui de comandant şi vicepreşedinte al partidului, cerându-i lui SIMA să nu mai facă nimic de capul lui şi să asculte de ordinele ce va primi, căci până acum a mers totul prost.**" (pg. 242-243)

"**Urmărind ziarele suntem puşi în cunoştinţă că, în ARDEAL** (n. n. unde fusese Sima şef), **cete de legionari criminali s-au dedat la acte de dezordine şi crime,** atacând sinagoga din Timişoara, distrugând obiectele sacre, împuşcând pe rabin, apoi alte acte de teroare dezlănţuite la Arad, Oradea, Cluj, **de către echipe legionare, ce primiseră manifeste şi ordine ca din partea Căpitanului.**

S-a făcut şedinţă cu: SIMA, PAPANACE, CRISTESCU **care-l acuza pe Sima de toate aceste acte regretabile, a urmat cearta cu el,** l-am acuzat şi eu, până la urmă şi PAPANACE, că nu asculta nici de el, că **una se discută, iar alta face deoarece se poate mişca în libertate.**

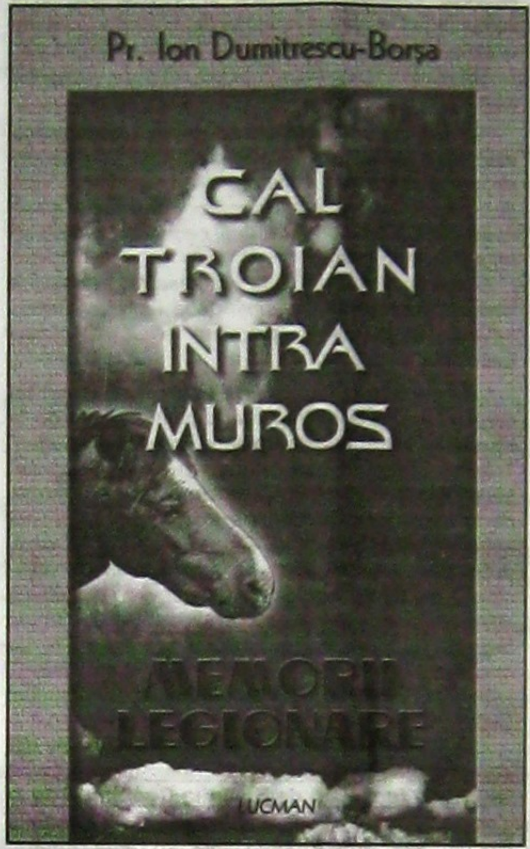
SIMA se scuza că nu are nici o cunoştinţă, că el nu a dat nici un manifest şi ordin, că aceste acte sunt săvârşite de oamenii Poliţiei şi Siguranţei, ca să agraveze situaţia. ***Ştia să mintă în aşa fel, astfel încât să fie crezut...*** **Cu manifestele şi ordinele trimisese însă pe VICTOR BIRIŞ, care, întrebat de mine, nu a tăgăduit, motivând că acesta era ordin dat de Căpitan prin Sima!"** (pg. 244)

NOTA RED.: SIMA minţea, aşa cum vom vedea puţin mai departe. Facem o mică paranteză pentru a vedea *Cine era Victor BIRIŞ?*

"Într-o dimineaţă au sosit la mine Octavian Roşu de la Oraviţa, fost şef al judeţului, însoţit de Victor Biriş, înmânându-mi **o scrisoare din partea lui HORIA SIMA, prin care îmi comunica să prezint Căpitanului pe VICTOR BIRIŞ, fost procuror la Oraviţa**, care a avut o purtare bună pentru legionari şi, nevotând Constituţia, a fost dat afară din serviciu, şi că este un element de mare valoare pentru noi. Am spus lui Roşu că nu înţeleg pe Sima din moment ce noi politiceşte nu mai existăm, dar, totuşi **să-l vedem pe Codreanu - şi am plecat cu el ca să i-l prezint. Biriş** făcea figură bună.

S-a uitat atent la el, ca să-i citească în suflet. „Dar dumneata nu ştii că eu am desfiinţat Legiunea?" Citise şi scrisoarea ce o primisem de la Sima... „Da," a răspuns Biriş, nu am cerut mai înainte să mă înscriu în Legiune, nu atât că aveam serviciu, cât că s-ar fi crezut că alerg după situaţii. Cer să fiu primit acum ca luptător când Legiunea se află la greu, şi rămân în Bucureşti." *„Dar cu ce ai să trăieşti?" „Voi mai rezista câtăva vreme din seul meu. Am pus câte ceva de-o parte pentru vremuri grele." „Şi unde ai să locuieşti?" „Deocamdată la hotel."*

L-a privit de sus în jos, apoi drept în ochi, adresându-se mie: *„D-ta, părinte, ai putea să-l găzduieşti pe domnul Biriş?"* Ştiam ce însemna aceasta. Mi-l încredinţa spre supraveghere. I se păruse, cu drept cuvânt suspect, ca şi mie. Am răspuns afirmativ. Aveam o cameră liberă. L-am luat pe Biriş la mine. Şi-a mobilat modest camera şi lua masa cu mine. La două-trei zile se ducea să-l vadă pe Codreanu." (pg. 232)

***

NOTA RED.: Continuăm expunerea, din care reiese clar minciuna lui SIMA că ordinele de atentate ar fi provenit de la Căpitan!

"La Rm. Sărat i s-au pus în faţa ochilor Şefului (n. n.: Căpitanului) **toate ziarele cu relatarea celor din Ardeal. *„Iată, domnule Codreanu, ce fac legionarii dumitale"*, i-a spus comandantul închisorii,** înnebunit de durere şi plin de furie; **cerându-i-se să facă o scrisoare ca să calmeze spiritele pornite.**

Am ajuns în posesia ei din care am desprins:

„Cine sunt nemernicii şi ticăloşii care au pornit la asemenea acte? Eu stau aici şi sufăr, înarmat cu răbdare, totul. Voi de ce nu aveţi răbdare pe-afară? Cine vă pune la cale aceste infamii? Vă ordon linişte, linişte, linişte."

Mutat în celulă cu Gheorghe Clime, îi spunea acestuia: ***„Domnule Clime, domnule Clime, este un nebun afară care se joacă cu viaţa noastră şi nu pot, futu-i mama lui, să-i pun mâna în gât."***

În urma unei discuţii violente, Cristescu a poruncit lui SIMA să se tipărească imediat o circulară cu conţinutul scrisorii Căpitanului în care se făcea apel la încetarea oricărei acţiuni care duce la înrăutăţirea situaţiei şi la periclitarea vieţii celor din închisori, circulară care se încheia cu cuvintele: *„Linişte, linişte, linişte."*

A fost tipărită în mii de exemplare.

Tot Biriş a fost trimis cu ea să fie difuzată în Ardeal, dar numai de formă. Nu a văzut-o nimeni.

Regele Carol cu Lupeasca au plecat să facă o vizită în Anglia. Imediat după plecarea lui **au început în Ardeal noi acte de teroare, de data aceasta mult mai intensificate. La Cluj au dat foc la o fabrică de încălţăminte evreiască. Prin toate oraşele principalele: atacuri, distrugeri, răniri de persoane, prin atacuri cu pistoale şi numai de evrei.**

Noi nu aveam nici o putere de a interveni. (n. n.: fiind cunoscuţi de Poliţie, nu se puteau mişca liber în teren, ca SIMA – care însă transmitea propriile ordine)

Presa din Sărindar a început o campanie de ură, cerând moartea criminalilor legionari. Era către sfârşitul lui noiembrie 1938, când regele, la Londra, se lăuda că a pus sfârşit acţiunilor legionare şi că aceştia nu mai există. I s-au pus în faţă ziarele nou-apărute cu articole incriminatorii, nu că ar fi fost în necunoştinţă de cauză, căci tot ce se petrece în ţară ştia. Nu era străin de ceea ce se petrecea, pentru că se făceau cu ştirea lui. Vrea însă ca să fie îndreptăţit în măsurile ce avea să ia. La înapoiere, a avut o convorbire telefonică cu Armand Călinescu, în care i-a dat ordin să nu mai găsească în viaţă pe Corneliu Zelea Codreanu, când va sosi în ţară.

S-a oprit în Germania unde a avut o întrevedere cu Hitler, la Bergstesgaden. La încheierea discuţiilor, Carol a întrebat pe Hitler dacă intenţionează să se amestece în treburile interne ale României. Poate că Hitler nu s-a gândit serios ca să priceapă intenţiile lui şi i-a răspuns că el nu se va amesteca niciodată în treburile interne ale statelor. Mulţumit de acest răspuns, a pornit spre ţară convins că ordinul lui va fi executat de Călinescu, care înadins a lăsat asasinatul să fie executat după ce regele va intra în România şi se va afla în drum spre Capitală, ca în caz de vreo răspundere să cadă şi asupra regelui.

În noaptea de 29-30 noiembrie 1938, după ce au fost ridicaţi de la penitenciarul Rm. Sărat în două camionete deschise ale Prefecturii Poliţiei Capitalei, legaţi câte unul, pe o banchetă, de mâini şi de picioare, având câte un jandarm în spatele fiecăruia, **Căpitanul, Nicadorii şi Decemvirii**, după ce au ieşit din Ploieşti, în dreptul pădurii Tâncăbeşti, după semnalul dat de maiorul de jandarmi Dinulescu, care-şi luase angajamentul executării ordinului, aprinzând din maşină de trei ori o lanternă, **jandarmii i-au strangulat cu laţurile pregătite,** *Codreanu rugându-se de ei să-l omoare pe el, dar să-i lase pe băieţi...*" (pg. 244 – 246)

***

La 2 decembrie 1938 SIMA a difuzat o circulară, scoasă la tipografia din Colentina, expediind-o, prin Biriş, în Bucureşti şi în provincie. Acesta, aflând de la Sima adresa noastră, ne-o adusese şi nouă, voind să ne asigure că trăieşte Căpitanul, ***circulara suna cam în felul acesta:***

„Nu este adevărat că a fost omorât Căpitanul. Prin intervenţia legionarilor, a putut fi salvat împreună cu Nicadorii şi cu Decemvirii", şi comandantul legionar recomanda să se păstreze liniştea datorită împrejurărilor.

Nu am dat crezare lui BIRIŞ şi am socotit circulara aceasta dată cu un anumit scop. Venind la noi Stănicel (n. n.: unul dintre secretarii Căpitanului, comandant legionar), **l-am însărcinat să meargă la tipografie, pentru ca urgent să scoată o altă circulară, semnată de VASILE CRISTESCU** (n. n. şeful Comandamentului Legionar provizoriu, adică şeful lui SIMA), ŞI DE MINE:

„Căpitanul, Nicadori şi Decemvirii au fost omorâţi! Nu daţi crezare celor ce semnează Comandamentul Legionar. Ei nu au putut fi salvaţi.

Vi s-a recomandat tuturor cu toată durerea pornită din sufletul lui să păstraţi linişte, linişte, linişte.

Nu aţi fost înţelegători sau mâini criminale au săvârşit acte care să ducă la asasinarea lor. Liniştea eternă s-a aşezat cu mare doliu acum peste sufletele noastre. S-o păstrăm şi să ne rugăm lui Dumnezeu pentru ei."

Această circulară, atât cât a putut Stănicel, a fost dată numai în câteva locuri prin Bucureşti - în provincie, nici vorbă. **Curierii lui SIMA au distrus-o.**" (pg. 248 – 249)

Pagină realizată de Ştefan Buzescu, student, 22 ani

ROMÂNII LA ODESSA 1941 – 1944 (IV)

(continuare din numărul trecut)

Toate ziarele româneşti apărute la Odessa, aşa cum am arătat, au avut un profil bine conturat: *„Ţara Bugului"* era o revistă de literatură şi arte dintre Nistru şi Bug, iar *„Gazeta Odessei"*, un săptămânal de informaţie din toate domeniile de activitate din municipiu. În cea de-a doua categorie se încadrează şi **„GAZETA OSTAŞULUI", organ de informare al ostaşilor români dintre Nistru şi Bug.**

Publicaţia era trisăptămânală, apărea în zilele de marţi, joi şi sâmbătă, sediul redacţiei aflându-se pe str. Poliţiei la nr 18. Nu se specifică pe frontispiciul ziarului cine era redactor şef.

PRIMUL NUMĂR al *„GAZETEI OSTAŞULUI"* a apărut la **22 nov. 1943.**

În NR. 5 din 2 decembrie al acelui an, găsim un amplu reportaj intitulat *„Cum a fost sărbătorită ziua Unirii la Odessa. Te Deum-ul de la Catedrală"*.

Un alt articol, *"Căile ferate române transnistrene, realizări între 1941-1943"* relatează eforturile făcute de către autorităţi în repunerea în funcţiune a reţelei feroviare distruse de armata sovietică în retragere.

Un reportaj, *„Sfinţirea Bisericii Sf Gheorghe"* se referă la repararea şi resfinţirea bisericii pângărite de bolşevici; cheltuielile au fost suportate de Misiunea Ortodoxă Română, slujba de sfinţire fiind făcută de către mitropolitul Visarion.

Alte câteva titluri care spun totul: ***„Reconstrucţia imobilelor din Odessa"*** şi *„Biblioteca model din str. Vodoprovadonira"* (o **bibliotecă populară**, a cincea deschisă în oraş, care funcţiona în fosta proprietate a Fabricii Dubinin, condusă de d-na Comin).

În NR. 6 din 4 dec. 1943, pe prima pagină figurează articolul: ***„Domnii Roosevelt, Churchil şi Stalin la Teheran"*** şi o ştire amplă: *„Aviaţia inamică a bombardat Bremenul"*. Luptele permanent defensive duse de armatele germane şi române, şi de aici moralul lor tot mai scăzut, fac ca în fiecare număr al ziarului să apară apeluri mobilizatoare cum ar fi: *"Vrei tu, român adevărat, să te faci unealtă a duşmanului? Nu vorbi nimic!"*

În NR. 7 din 7 febr. 1944 găsim poezia *"Invalidul"* şi un anunţ cu chenar: *"Ascultaţi zilnic radio Crimeea pe 1090 lungime de undă, între orele 10:10- 10:20 şi 16:10-16:20, radio jurnalul în limba română şi ultimele ştiri în legătură cu războiul"*.

O altă biserică din Odessa a fost sfinţită şi redeschisă după 20 de ani, Sf Maria Magdalena. Slujba religioasă a fost oficiată de IPS episcopul rus al tuturor ortodocşilor din Transnistria. **Cu această ocazie s-au regăsit mulţi voluntari ruşi dornici să plece pe front ca să lupte în numele crucii împotriva bolşevismului.** Gen. Trancu Atanasie le-a rostit cuvinte de îmbărbătare.

Şi un alt anunţ: ***„După ce ai citit Gazeta Ostaşului, trimite-o şi camaradului tău."***

NR. 8 are şi el articole legate de mersul războiului: *„Mareşalul mulţumeşte trupelor din Crimeea "* şi *„Cu divizia 6 în Cuban"*.

Într-un alt material se arată cum preotul basarabean Artenie Iuraenco, născut în Chişinau în 1868, care a fost martor la asasinarea familiei imperiale ruse, s-a întors acasă după 37 de ani de exil, stabilindu-se la Mânăstirea Gărbovăţ din jud. Orhei.

O fotografie arată magazinul de desfacere a produselor transnistrene, inaugurat la Chişinău în prezenţa autorităţilor civile şi militare în frunte cu prof Gh. Alexianu, guvernatorul Transnistriei, gen. Stavrot, guvernatorul Basarabiei şi Gherman Pântea, primarul Odessei.

Alte titluri: *"Presa germană examinează conferinţa ţinută în Iran"* şi *„Lichidarea capului de pod de la Kerci de către Divizia 6 Cavalerie condusă de gen. Teodorini"* - după trei zile de lupte crâncene alături de nemţi şi croaţi au fost luaţi 3.000 de prizonieri.

Dar ce spectacole sunt la Odessa? La Operă, *„Eugen Oneghin"* şi *„Bărbierul din Sevilla"*, la Teatrul Naţional *„Chemarea codrului"*, la cinematograf filmul italian *"Vânt de primăvară"*, iar la Teatrul Wronschy era o şezătoare ostăşească.

Şi alt anunţ mobilizator: *„Prin minciuni duşmanul tulbură sufletele celor slabi."*

În NR. 11 articolul de fond de pe prima pagină este sugestiv intitulat: *„Americanii sunt nemulţumiţi de comunicatul din Teheran"* - extrag citatul *"este tipic rusesc, ca formă asemănător Kremlinului, să se folosească frazeologie diluată, neclară, din care să nu se înţeleagă nimic."*

Semnalez un alt titlu interesant, *„Presiunea Uniunii Sovietice la conferinţa de la Cairo, ca Turcia să intre în război"*, şi premiere la Operă: *„Lacul Lebedelor"* şi *„Carmen"*.

NR. următor, 12, are pe prima pagină un articol care se referă la distrugerea capului de pod de la Kerci de către trupele române conduse de gen. Teodorini (să nu uităm că ziarul *„Gazeta Ostaşului"* se adresează armatei). Citez din el :*„După victoria de la Kerci, gen. Teodorini a fost distins cu ordinul Mihai Viteazul clasa II şi Crucea de Fier, pe care, după gen. Lascăr, nu o posedă nici un alt ofiţer străin. Pierderile sovietice la Kerci s-au soldat cu distrugerea a două divizii de infanterie, a 38 de tancuri, 116 tunuri şi branduri grele, 1000 de mitraliere, 140 de avioane, au fost scufundate 2 vapoare, 12 vedete şi 50 mici ambarcaţiuni şi au fost luaţi 3.000 de prizonieri."*

În articolul „Londra şi Washingtonul şi-au dat consimţământul" se arată că revendicările teritoriale formulate de Stalin la Conferinţa de la Teheran au fost aprobate, urmând ca Basarabia, Bucovina de Nord, braţul Chilia din Delta Dunării, jumătate din Polonia, o parte din estul Finlandei şi în totalitate Lituania, Letonia şi Estonia, să fie încorporate în teritoriul Uniunii Sovietice!!

Aceeaşi temă tratează şi articolul *„Politica lui Roosevelt face mari concesii Sovieticilor"*.

În replică la acest articol se află unul mobilizator: *„Războiul se va decide pe câmpiile de bătălie, nu la masa verde de la Teheran!"*

Un alt articol politic, *„Cominternul n-a fost desfiinţat"*, din care citez: *„Este o manevră strategică deoarece Comitetul de lichidare al Cominternului o să lucreze mai departe ca să pregătească revoluţia mondială."*

ANUL I Nr. 6 — SÂMBĂTĂ 4 DECEMBRIE

GAZETA OSTAŞULUI

ORGAN DE INFORMAŢIE AL OSTAŞILOR ROMÂNI DINTRE NISTRU ŞI BUG

APARE DE TREI ORI PE SĂPTĂMÂNA: MARŢI, JOI ŞI SÂMBĂTĂ — S. M. P. — Redacţia şi Administraţia: ODESA, STR. POLIŢIEI 18, TELEFON 535

Din nou Divizia 10!

LUMEA ISLAMULUI profund emoţionată de actele de violenţă săvârşite de comunişti în Bosnia

Viaţa culturală nu este însă afectată de mersul războiului. La Opera din Odessa se joacă *„Mireasa Ţarului"* şi *„Fodelta"*, iar la Teatrul Naţional *„Mansarda"* - atât în limba română cât şi în rusă.

Şi găsim din nou un **anunţ adresat ostaşilor:** ***„Nu repeta zvonurile duşmane.*** *Cu un cuvânt poţi să-ţi distrugi familia si avutul"*.

Ajungem la **NR. 13**, cu articolul de fond *„Englezii recunosc pretenţiile sovietice privitoare* ***la frontierele cu Polonia"*** şi cu un alt articol de actualitate, ***„Berlinul bombardat"***, din care extrag câteva rânduri ***„Un atac greu, terorist, împotriva populaţiei;*** *s-au produs pagube însemnate"*. Alături de acest articol găsim o informaţie *„5 milioane de ţigarete româneşti pentru sinistraţii berlinezi au fost puse la dispoziţia lor de către Mihail Antonescu şi baronul Von Killinger"* şi o informaţie culturală: ***„Expoziţia <<Pictura de război>>*** *din str Biserica Enei nr. 2 din Bucureşti, unde expun peste 20 de pictori, printre ei aflându-se V. Anghel şi A. Avachian,"*

Tot din nr. 13 atrag atenţia cititorilor articolele *„Gospodărirea românească a Transnistriei"* şi mai cu seamă *„Aviatoarea Irina Burnaia şi Escadrila Bugului"*.

La Opera din Odessa erau prezentate spectacolele *„Dama de pică"*, *„Carmen"* şi *„Trubadurul"*.

NR 14 este un număr festiv, având 8 pagini.

Sunt reproduse fragmente din discursurile rostite de Anul Nou de către regele Mihai, Ion Antonescu şi prof Gh. Alexianu, guvernatorul Transnistriei, şi, de asemenea, cuvântul lui Petru Dumitrescu, general de armată, comandantul Armatei a III-a.

Tot aici se poate citi articolul *„Ce este NKVD-ul şi instrumentele lui"* şi, pe aceeaşi temă, *„25 de ani sub teroare"*, semnat de **Mihail Bobrov, originar din Stravropol, care a avut nr. 886 în loc de nume în lagărul sovietic 7-13.**

Poetul basarabean D. Iov (total uitat astăzi) semnează poezia *„Colind"*, iar alături întâlnim un amplu reportaj: *„Primul aghiotant al Fuhrerului"* – gen. Schmundt a remis gen. Corneliu Teodorini Frunzele de Stejar la Crucea de Cavaler al Crucii de Fier, ceremonie la care au asistat gen. Jenecke, comandantul forţelor germano-române din Crimeea, gen. Allmendinger, comandantul Corpului 5 de Armată. Luptele cele mai crâncene s-au dat în peninsula Kerci, în comunele Mischoko şi Eltigen.

Menţionăm din acest număr festiv un alt articol: *„Figuri de eroi, locotenentul as Hialt Gh. Ignat"*.

NR. 26 din 1 febr. 1944 are ca articol de fond mobilizatorul ***„Izbândă sau moarte"*** şi, pe teme de război, materialele *„Crimeea, hotar între 2 lumi"*, *„Din viaţa celor care înfruntă monştrii din oţel"* şi *"Sovieticii au refuzat oferta guvernului nord-american de a media conflictul ruso-polon"*.

NR. 27 din 3 febr. 1944 este un număr cu un frumos aspect grafic, ilustrat cu multe fotografii de bună calitate: bunăoară, în pagina întâi sunt opt poze; tot aici întâlnim articolele *„Caporalul Giuroiu luptă eroic şi scoate din luptă trei mitraliere inamice"* şi ***„Ferocităţile bolşevicilor*** *de la Cernigov"* - din care extrag fragmentul: *„După ocuparea oraşului de către bolşevici, în urma retragerii germanilor, populaţia civilă rămasă a fost îngrămădită într-o piaţă publică şi omorâtă cu mitraliere.* ***Cernigov este încă o verigă a nesfârşitului lanţ al nelegiuirilor bolşevicilor, o verigă asemănătoare cu Katyn, Vininţa şi asasinatele în masă din Estonia, Letonia şi Lituania"***.

Ca răspuns al bombardării Berlinului, şi Londra a fost violent bombardată de avioanele germane.

Şi iar vedem un anunţ adresat soldaţilor, dar cu un alt text: ***„Flecăreala fără rost pierde capul celui prost"***.

La Operă se juca *„Tosca"*, iar la teatru *„Cyrano de Bergerac"* - atât în limba rusă cât şi română; la cinematograful ostăşesc rula filmul *„Mult zgomot pentru nimic"*, traducerea titlului german *"Viel larm um nichts"*.

În NR. 28 din 5 febr. 1944, majoritatea articolelor prezintă mersul războiului care avea un curs din ce în ce mai defensiv, ilustrat cu fotografii, unul dintre titluri fiind: *„Grele*

lupte de apărare în sectorul nordic", având alături şi hărţi, şi altul: *„Amăgirea bolşevică pentru prizonieri"* (la Sodowage 23 de ostaşi români, terminându-şi muniţia, au fost puşi la zid şi împuşcaţi).

În *„Mobilizare generală în Estonia între 18 şi 60 de ani"* se arată că *„Rusia sovietică pretinde că poporul eston s-a alăturat de bună voie Uniunii Sovietice. Aceasta este o minciună pe care voim să o dăm pe faţă lumii întregi prin acţiunea noastră. Fiecare eston refuză să facă parte din Uniunea Sovietică"*.

În NR. 30 găsim titlurile: *„Grele lupte continuă pe frontul din nord"* şi *„Rusia sovietică şi soarta statelor mici"*.

În **NR. 31, din 12 februarie 1944**, atrag atenţia articolul „Imperialismul bolşevic şi pericolul lui pentru România", iar în **NR. 32 din 15 febr.**, *„Bumerangul propagandei bolşevice"* - din care reproduc: *„Tătarii din Crimeea răspund la apelurile Moscovei de a se constitui în bande de partizani cu înrolarea voluntară în armata germană"*.

Alte titluri din acest număr *"Eroul sublocotenent Vener Panaitescu"* şi *„Păgânismul bolşevic"*.

La Casa Mareşalului din cartierul bucureştean Tei; clubul sportiv cu acelaşi nume, din care fac parte tineri ucenici care se instruiesc aici, au prezentat asistenţilor o reuşită demonstraţie de gimnastică. Au fost prezenţi Ion Antonescu şi soţia sa, Maria, precum şi Mihai Antonescu.

ULTIMUL NUMĂR AL „GAZETEI OSTAŞULUI", NR. 42, **apare la 9 martie 1944.**

Titluri: *„Aliaţii se tem de deschiderea celui de-al doilea front în Europa"* şi altul, care se va adeveri la încheierea păcii: ***„Zona de interes sovietică cuprinde şi Bulgaria"***.

Dar să prezint şi alte ziare româneşti apărute în Transnistria.

***

La Balta, în judeţul cu acelaşi nume, apărea în aprilie 1943 revista „ŢARA LUI DUCA VODĂ".

Publicaţia era lunară, redacţia şi administraţia se aflau pe str. Regele Mihai nr. 208, director şi redactor în acelaşi timp fiind Mihai Bârca.

Aşa cum se specifica sub titlul revistei, aceasta se adresa învăţătorilor din jud. Balta. Dat fiind faptul că majoritatea populaţiei din acest judeţ era de origine rusă, textele articolelor apăreau alăturat atât în limba română, cât şi în cea rusă.

Revista îşi respecta profilul întrucât nu publica materiale referitoare la mersul războiului sau rezolvarea problemelor de administraţie.

Iată câteva titluri din **primul număr**: *„Moldova dintre Nistru şi Bug"*, poezia *„Limba noastră"* de Al. Mateevici", *„Educaţia estetică în şcoala primară"*, *„Învierea Domnului, învierea bucuriilor."* *„Preotul Aurelian Frăţilă din comuna Pârlita"* şi *„Îndemnuri pentru colegii transnistreni"*.

Este publicată şi o fotografie care reprezintă casa lui Toma Jalbă din comuna Butari, din jud. Alăturat, Dubăsari, deoarece în 1918, când Basarabia s-a unit cu România, în „Sfatul Ţării" din Chişinău Toma Jalbă a cerut cu disperare ca multe dintre comunele cu populaţie compact românească de pe malul stâng al Nistrului să fie ajutate şi ele să facă parte din ţara noastră – lucru care, după cum se ştie, a fost imposibil să se realizeze.

Se publică un fragment din *„Amintirile"* lui Ion Creangă şi un folclor transnistrean, poezia *„Gruia lui Novac"* care a fost auzită în comuna Coşniţa de către Toma Todorov în etate de 50 de ani.

Câteva pagini din revistă cuprind o circulară de la Inspectoratul şcolar judeţean semnată de către Traian Herseni.

Nu ştim câte numere au apărut din revista transnistreană *„ŢARA LUI DUCA VODĂ"* întrucât la *Biblioteca Academiei Române* nu există decât primul număr.

***

O altă revistă cu profil bine determinat, care a apărut în Transnistria, este ***„TRANSNISTRIA CREŞTINĂ"***.

Titlul este incitant, întrucât se ştie că în toată Transnistria, între 1920-1941, dintre cele peste 200 de biserici nu a funcţionat decât una, de faţadă sau de ochii lumii, la Odessa. Toate celelalte au avut de suferit cumplit, fiind distruse sau transformate în depozite, săli de sport, mici ateliere mecanice, dormitoare, picturile seculare fiind acoperite cu var sau scândură.

După cum am arătat până acum, dând nenumărate exemple, bisericile au fost redate credincioşilor de către administraţia românească, lipsa preoţilor locali (mulţi dintre ei întemniţaţi şi omorâţi de comuniştii sovietici), fiind suplinită prin aducerea de preoţi români care să slujească în bisericile pângărite, aflate între Nistru şi Bug.

Revista *„TRANSNISTRIA CREŞTINĂ"* avea o apariţie trimestrială, era tipărită pe hârtie bună şi redactată la un nivel remarcabil; de buna ei apariţie răspundea Misiunea Ortodoxă Română din Transnistria, care avea în frunte pe arhimandritul Iuliu Scriban.

PRIMUL NUMĂR, ian. - martie 1942, a apărut **la Tiraspol**, redacţia aflându-se pe str. Pocrovscaia (colţ cu strada Comunistă!)

Din acest număr reţinem faptul că personalul Misiunii Ortodoxe Române din Transnistria, aflat în funcţiune la 31 martie 1942, era format din 285 de persoane, din care 203 preoţi, 15 diaconi şi 67 cântăreţi. Din aceştia 133 erau veniţi din România (115 preoţi, 5 diaconi şi 13 cântăreţi), iar localnicii erau în număr de 132 (88 de preoţi, 10 diaconi şi 54 de cântăreţi).

La această dată se redeschiseseră mănăstirile de monahi *Sf. Pantelimon* şi *Adormirea Maicii Domnului*, ambele din Odessa, *Sf. Treime* din Berşod, *Păsătele* din Balta, schitul *Lepetcol* din Râbniţa, *Sf. Antonie* din Dubăsari, unde slujeau 29 de cadre religioase. Paralel funcţionau şi mănăstirile de maici *Sf. Arhanghel Mihail* şi *Sf. Maria Magdalena* din Odessa, unde se rugau Domnului 33 de măicuţe. Dintr-un articol pe tema deschiderii locaşurilor de cult ortodoxe citez un fragment semnificativ:

„În oraşul Odessa ***erau, în 1917, 60 de biserici şi capele ortodoxe. Sub regimul comunist toate au fost închise, rămânând deschisă doar una singură, ca să se arate diplomaţilor că în Rusia libertatea religioasă este garantată.***

Acum în oraş sunt deschise 15 biserici deservite de preoţi misionari veniţi din ţară şi de cei localnici."

NR. 3 şi 4 (iulie-dec. 1942) cuprind articole bine documentate şi, mai ales, convingătoare. Citez câteva: *„Viaţa bisericească a Odessei sub sovietici"* - semnat de N. Cisticov şi *„Amintiri din prigoana bolşevică"*, autorul fiind Gavril Hrenovski, protoiereul catedralei din Odessa. Reproduc un mic fragment din acesta: *„În 1922 un număr de 12 preoţi care s-au împotrivit la ridicarea odoarelor bisericeşti au fost împuşcaţi în biserică, iar, ulterior, Patriarhul Tihon, stâlpul credinţei ortodoxe, a fost otrăvit chiar în chilia sa. În 1931, toţi preoţii ortodocşi, cei romano-catolici, precum şi pastorii luterani de prin sate şi oraşe, au fost ridicaţi noaptea din mijlocul credincioşilor şi familiilor lor, şi întemniţaţi. Preotul Teodor Florea a fost chinuit timp de 10 zile cu insomnia.* ***Frecventarea bisericii şi purtarea cruciuliţei la gât erau considerate crime, credinciosul era scos din serviciu, apoi arestat şi deportat."***

Sub semnătura lui I. Egorov apare articolul *„Asistenţa socială la Odessa"*. Se arată, printre altele, cum **la biserica *„Adormirea Maicii Domnului"* sunt hrăniţi 140 de inşi, la biserica *„Sf. Cruce"* alţi 10, la bisericile *„Sf. Maria Magdalena"* şi, respectiv, *„Buna Vestire"*, o dată pe săptămână, 120 de persoane, iar la *"Biserica Tuturor Sfinţilor"*, duminica, alţi 160 de localnici săraci.**

Un reportaj intitulat: *„Note dintr-o călătorie între Nistru şi Bug"* este semnat de preotul V. Prisăcaru. Citez un fragment: *„Preoţii din Transnistria au ştiut să grupeze în jurul lor tineretul comsomolist (comunist) de ieri, cu care astăzi lucrează la refacerea bisericilor. Figura preotului era pentru ei o curiozitate, ei îl ştiau*

din caricaturile apărute în revista de umor Crocodilul şi în manualele şcolare. Tineretul îl vede pentru prima oară în carne şi oase."

Un alt reportaj cu fotografii are ca titlu *„Seminarul teologic din Dubăsari"*, redactat de preotul Gh. Sandu, şi un alt articol, intitulat *„Personalul din parohii a crescut substanţial"*, arată că la 31 dec. 1942 personalul din parohii număra 436 de slujitori ai lui Dumnezeu, cu 150 mai mulţi faţă de anul precedent. Alături de cele şapte mănăstiri deschise cu un an în urmă, clopotele s-au auzit la alte trei noi, din care una de măicuţe, la Coşniţa, în jud. Dubăsari. La acea vreme, în Transnistria erau deschise 91 de biserici şi capele.

NR. 1 şi 2, din ian. - iunie 1943, sunt penultimele ale revistei *„TRANSNISTRIA CREŞTINĂ"*.

Dintre articolele care alcătuiesc cele două numere se distinge reportajul cu fotografii care arată ruinele catedralei din Ananiev, aruncată în aer de către bolşevici, aceeaşi soartă având-o şi măreaţa biserică Zaharovca din Dubăsari.

ULTIMELE NR., 3 şi 4, iulie – dec. 1943, au şi ele o tematică variată religioasă. Un reportaj foto arată eforturile depuse la restaurarea Catedralei din Balta, sute de localnici muncind cu sârguinţă la locaşul ortodox.

Un alt material, *„Învierea Domnului la Odessa"*, enumeră bisericile deschise de către autorităţile române. Citez din el un fragment: ***„Cea dintâi lovitură dată Bisericii Ortodoxe Ruse ce către cei fără credinţă, a fost decretul din 23 ian. 1918 de despărţire a bisericii de stat şi a şcolii de biserică.*** *Prin acest decret averile bisericeşti erau declarate averi publice şi treceau în patrimoniul statului. Ulterior, decretul din 22 febr. 1922 prevedea ridicarea obiectelor din biserică şi trecerea lor în proprietatea statului care le poate folosi în interesul său, cum va vrea"*.

Pun punct prezentării succinte ale celor trei publicaţii *„GAZETA OSTAŞULUI"*, *„ŢARA LUI DUCA VODĂ"* şi *„TRANSNISTRIA CREŞTINĂ"*. Voi continua serialul în numărul următor.

(continuare în numărul viitor)

Emilian Ghika

TANȚA ȘI NOUA CONSTITUȚIE MONDIALĂ

Deunăzi zării o amică de-a mea în piața Obor, stând tolănită, supărată nevoie mare, la o masă lângă care sfârâiau micii; mojicii pocneau halbele de drojdie ieftină între ele. "Măi să fie"- zic - "ce-o avea femeia, vreun necaz mare de stă la masă cu toți mahalagii și mitocanii?!" și dau să mă așez lângă durdulie, salutând-o:

- Săr'na, Tanțo, ce vânt te aduce prin bodega asta infectată de neamuri proaste? Te știam femeie stilată, cu clasă și gusturi rafinate că, deh, conul Spiridon te-a învățat multe până să arunci pământ pe el la groapă..

Femeia mijește ochii ei mici, îngropați în grăsime, își ridică bluza mărime specială, primită zestre de la mă-sa, Maricica, și începe să se scarpine pe una din cele câteva perechi de burți pe care cu mândrie le expune atenției asistenței rămase cu gura căscată la vederea celor hălci de grăsime.

***-Să vezi ce mi s-a întâmplat* - pufnește rotofeia cu năduf.**

M-a pus "Ucigă-l toaca" să votez Noua Constituție Mondială și pe pramatiile astea care o promovează. Ieri eram cam indispusă și de aceea mă apucă deodată o foame cumplită. Ce să fac, ce să fac, să-mi comand ceva ușor pentru intestine. Zis și făcut, pun mâna pe receptor și formez:

- Alo, bună ziua, doresc să comand o pizza dietetică mărimea Gigant, dacă se poate.

Telefonista îmi răspunde înțepată, fără nici o inflexiune în glas, că doar era damă și ea și trebuia să dețină un dram de gingășie și sensibilitate în voce:

- Mulțumim că ați sunat la Pizza Hurt. Dați-mi vă, rog, ***numărul dvs. de identitate națională (NID).***

- Stați un moment... am găsit... Numărul meu de Identitate Națională este 512977665-45-23 – îi zic.

- Mulțumesc. Doamna Tanța Guguloi, da? răspunde telefonista.

- Da, așa mă intitulez de la mama și de la conu' Spiridon, adică soțu' ".

- Mda... văd că aveți o amendă neplătită... ați circulat cu bicicleta în ziua în care nu trebuiau să circule decât motoretele.

Locuiți pe strada Flămânda nr.II, telefon fix 6.40.00.00, mobil 0747.474.747, telefonul de la serviciu este .., numărul asigurării dvs. este 547-2332, adresa de mail...

Sfinte Moise și Profetule Ilie! nu aveți adresă de mail?! Nu știți că este obligatorie după Noua Constituție Mondială?

- Rog puțină toleranță, cetățeană a Europei! Sunt atehnică de când mama m-a procreat, anemică pentru că nu am mâncat nimic de o oră și alan-dalan în gânduri că mă bulversezi dumneata. **De unde aveți toate informațiile astea despre mine, duduiță dragă?**

- Suntem legați, ca orice companie, la S.S.I. ...

- S.S.L?

- Sistemul de Securitate al Imobilelor. Vă rog să vă comportați civilizat, fără "duduiță", simplu și european: "cetățeană"!

- Mă iertați, dudule...

- Nimic! Nici măcar duduie nu mai sunt, doar: "cetățeană de la Pizza Hut".

Încadrați-vă în Noua Constituție, vă rog, altfel vă depunctăm cu 6 puncte.

- Scuze, mintea asta a mea, tâmpită de foame, nu mai judecă. **Vreau o pizza...**

- Am înțeles, nu repetați, vă rog, nu cred că este o idee prea bună cu mărimea aleasă.

Analizele dvs. arată că aveți tensiunea arterială crescută și colesterolul dublu. ***Conform dosarului medical, compania de asigurări nu vă permite alegerea pizzei mărimea Gigant.***

- Ce zici, că nu te văd? Repetă.

- Puteți încerca pizza din soia expandată. Ar trebui să vă placă.

- Ce?? Ce te face să crezi că mi-ar plăcea o asemenea paleașcă cu nume de pizza?

- Ei bine, văd aici, pe monitor, că săptămâna aceasta ați fost la bibliotecă și ați citit cartea „Rețete culinare cu soia".

- Bine, bine, latră foamea-n mine și mă mușcă de ficați, **dă-mi ce vrei, ce poți, conform regulamentelor legale și Noii Constituții Mondiale.**

- Aveți dreptul la o pizza mărime mică, expandată și cu multă soia. Vă costă 50 RON.

- Cum?? 50 Ron?? Pentru o pizza mică?

- Conform Noii Constituții Mondiale, convorbirea telefonică este inclusă în factura de comandă a clientului. Plus noul impozit pe impozit, deci 50 RON.

- Gata, am înțeles.

Tușică Vera... mă auzi? Adu-mi cardul, te rog, că sunt la telefon...

Cum ce e ăla? Bucata aia de plastic cu care scoteam noi bani din perete!

Așa, ăsta, foarte mulțumesc!

- Îmi pare rău, cetățeană Guguloi, dar trebuie să plătiți cash. Cardul dvs. de credit este blocat pentru depășirea limitei de sumă.

- Bine, nu are nimic, să nu ne descurajăm. Trimiteți-mi pizza și găsesc eu niște bani prin casă până ajunge comanda. În cât timp vine pizza?

- Suntem puțin în întârziere deoarece convorbirea telefonică a depășit durata admisă. Veți plăti așadar o mică penalizare. Aș zice că durează cam 50 de minute. Dacă vă grăbiți, puteți veni dvs. personal până aici, să ridicați comanda, după ce faceți rost de bani. Constituția permite asta.

Pe de altă parte, este puțin cam jenant să cărați pizza pe bicicletă.

- Hă... dar de unde știți că merg cu bicicleta?

- Păi scrie aici, la informații despre vehicul. Ați avut o mașină care vi s-a luat de către compania de împrumut pentru că nu ați plătit la timp. Alături scrie: "posesor bicicletă Pegas model 1969".

- Paștele și Hristosu!...

- V-am amendat cu 6 puncte. Pe viitor aveți grijă la vocabular.

Ați folosit cuvinte interzise (Paști, Hristos) de Ordonanțele de Urgență ale Guvernului. Puțină decență, cetățeană Guguloi!

Văd că ați fost arestată pentru că ați folosit mesaje anti-NATO la Summitul din aprilie de la București.

Apoi judecătorul cu care v-ați certat v-a dat 90 de zile la "răcoare".

Reiese din datele pe care le avem că de abia v-ați întors în societate de câteva zile, iar asta este prima pizza pe care o comandați. Poate de asta sunteți așa de debusolată.

Sunteți un cetățean-problemă.

Hopa, ia stați așa. Văd că ați negat și Holograma! Știți că încălcați Ordonanța de Urgență?

- Cetățeană scumpă, nu reușesc să văd această *Hologramă*, deși mă strădui în fiecare zi, iau și pilule pentru asta.

Mi se spune: *"Uite Holograma pe cer!"*

Și eu cic cu o privire tâmpă de sectantă căzută în transă: *"Da, ce frumoasă este, mirobolantă, onirică, mirifică!"*

Dar nu văd nimic.

Nu am negat-o, dar s-au prins "băieții" că nu o văd.

-Valeu, ați spus și că tot ce a scris Ellie este o minciună. Grav, foarte grav!

- Inestimabilă cetățeană, a fost vorba de o confuzie. Eu urmăresc de mică serialul "Dallas" și sunt fan Miss Ellie, mama lui JR. O' iubesc. Ei vorbeau de altcineva. La proces mi-au arătat o poză a unui ciudat ce avea coafura lui Einstein. Ăștia te bagă în pușcărie nevinovat!

- Fie....Mai doriți și altceva?

- Mai am un tichet de masă: aș putea lua cu el o sticlă de Coca-Cola?

- Îmi pare rău, dar persoanele care suferă de diabet nu pot fi servite de către firma noastră. Noua Constituție nu ne permite.

Mda, am observat târziu că aveți diabet zaharat.

Vă mulțumim că ați sunat la Pizza Hurt. ***Aveți de plată convorbirea, depășirea duratei convorbirii, impozitul la impozit, total 35 RON.***

Nu vă încadrați pentru a beneficia și de pizza.

La revedere!

„Măi fârtate, am simțit că înnebunesc" - își deapănă pățania mai departe grăsuna Tanța... *"Noua Constituție a Europei..."*

Brusc mă trezesc. Deschid ochii buimac. Unde sunt? Telecomanda este căzută lângă pat. **Ah, am adormit după-amiază,** eu, care nu dorm niciodată după-amiază. Televizorul merge, dar eu sunt încă turmentat de somn...

Ce vis ciudat, ar trebui să mănânc mai puține E-uri.

"...conform noii Constituții a Românie, Constituția Europeană..." **se aude la televizor...**

Ciulesc urechile, mă frec la ochi, apoi schimb canalul. Un reporter țipă în difuzor: *„...și în acest moment George W. Bush coboară din Air Force One. Este o vizită istorică pentru România. Cu siguranță că se vor hotărî multe lucruri importante aici..."*

Sunetul soneriei de la ușă mă izbește ca un pumnal înfipt în glanda tiroidă. Chiar nu se poate dormi în casa asta? Mă scol ca un urs și deschid; în fața mea apare, maiestuoasă, **silueta vecinei mele, Tanța:** *"Hai, că la tine îmi este scăparea. Mai ai oferta aia de la Pizza Hurt, sau cum îi zice?"*

Ionuț Moraru

NOTA REDACȚIEI: Acest dialog-fantezie care îi va amuza pe unii, **va deveni în curând cruda realitate:** legislația internațională a introdus deja delictul de opinie (nu se permite negarea Holocaustului); **astăzi ni se impune ce să gândim; *în scurt timp, fiecare aspect al vieții cotidiene va fi strict reglementat, în stil talmudic.***

Am ajuns într-o cușcă poleită cu "umanitarism" și "democrație", iar "dresorul" se pregătește să încuie ușa pe veci. ***Treziți-vă!***

CIRCUIT RELIGIOS ȘI TURISTIC ÎN NEAMȚ (II)

(continuare de acum două numere, din apr. 2008, întrucât în nr. precedent serialul a fost întrerupt, ambele pagini color din interiorul revistei fiind ocupate cu reportajul "Paștele în fostul Cadrilater românesc")

MĂNĂSTIREA VĂRATEC

După o escală de 2-3 ore la Agapia, din nou la drum și să oprim la o altă mănăstire aflată la 15 minute de mers cu mașina: Văratec.

Era în trecut una din cele mai mari așezări monahale din România, fiind întemeiată în 1785 de către stareța (pg 11), pe locul unui vechi schit, ctitorie din 1588 a lui Ieremia Movilă.

Se remarcă bogăția icoanelor, cu salbe de mărgăritare și pietre scumpe. În muzeul din incinta mănăstirii se poate vedea o frumoasă colecție de covoare, broderii de acum 300 de ani, ferecături de cărți și diverse obiecte de cult. Într-o vreme, atelierele de covoare de la Văratec erau dintre cele mai mari și renumite din Moldova.

În cimitirul mănăstirii, lângă biserica mică, se află și mormântul Veronicăi Micle (1850-1889). Ea venea adesea la mama ei, călugărită spre bătrânețe în această mănăstire.

HUMULEȘTI

Drumul în serpentine, de o frumusețe aparte, ne duce de la Văratec la Humulești, acum devenit **un** *cartier al* **orașului Târgu Neamț. Este satul copilăriei lui ION CREANGĂ (1837-1889), casa lui devenind acum muzeu ce trebuie neapărat vizitat.** Cele două camere sunt exact așa cum erau și în timpul copilăriei genialului narator, cu mobilierul de atunci; sunt expuse scrisori, autografe, fotografii,

ediții din opera scriitorului. **Dar punctul de atracție îl constituie casa de alături, unde un humuleștean inimos și cu inițiativă a reconstituit decorul și personajele câtorva dintre povestirile lui Creangă!**

Satul, cu apa zglobie a Ozanei, cu casele sale, evocă și azi sugestiv paginile pline de farmec din „Amintirile" lui Ion Creangă.

TÂRGU NEAMȚ

Tg. Neamț este menționat pentru prima dată într-un document din 1408 emis de Alexandru cel Bun.

Muzeul "Ștefan cel Mare" din centrul orașului are exponate arheologice, unelte țărănești de muncă, țesături specifice locului, obiecte diferite de artizanat.

Cetatea a fost ridicată de Ștefan cel Mare, după întemeierea așezării Tg. Neamț.

Casa Veronicăi Micle se află în centru, fiind construită în 1834, cumpărată apoi de mama poetei, Ana Câmpeanu, originară din părțile Năsăudului. Ea s-a stabilit la Tg. Neamț și a cumpărat casa în 1850. Îmbătrânind, s-a călugărit la Mănăstirea Văratec, lăsând casa fiicei sale, Veronica. Micuța casă cu cerdac este acum muzeu și cuprinde mobilier de epocă, manuscrise ale poetei, cărți și diferite ediții din opera lui Eminescu.

CETATEA NEAMȚ

Cetatea Neamț străjuiește orașul, aflându-se sus, deasupra unei văi, pe un colț de stâncă prăpăstioasă care o înconjoară din trei părți.

Deși măcinată de vreme, cetatea, așa cum se înfățișează astăzi, cu ziduri cu grosime de 4 metri și creneluri de 25 metri înălțime, impresionează pe

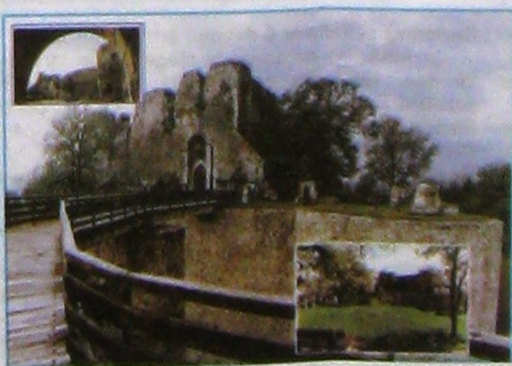

orice vizitator.

Ctitorul ei este domnitorul **Petru Mușat** (1374-1392) dar zidurile de apărare au fost ridicate în timpul lui **Ștefan cel Mare**.

Cetatea a fost inexpugnabilă: ***Mahomed al II-lea***

a cucerit Constantinopolul dar nu și cetatea Neamț. Aceasta **nu a putut fi cucerită niciodată** și, spre deosebire de alte întărituri militare, **cetatea Neamțului a fost locuită în permanență, având o curte domnească restrânsă.**

De sus, din cetate, se deschide o priveliște largă, de o încântătoare frumusețe, peste râul Ozana și peste Humulești.

În interiorul cetății se află un mic muzeu, aflându-se, printre multe altele, fragmente de ceramică din sec. XV-XVII, ghiulele și pagini de manuscris din cronicile lui Grigore Ureche și Miron Costin.

Să părăsim ospitalierul orășel Tg. Neamț, **îndreptându-ne spre câteva dintre bijuteriile de prim rang ale artei medievale românești.**

MĂNĂSTIREA NEAMȚ

La numai 14 km, trecând printr-o pădure unde se află o rezervație de zimbri ce merită a fi văzută, se află ***Mănăstirea Neamț***, deosebit de valoros monument istoric.

Ctitorul a fost **Petru I Mușat**, în prima jumătate a sec. al XIV-lea; a fost apoi continuată de **Ștefan al II-lea, fiul lui Alexandru cel Bun**, perioadă în care mănăstirea a devenit un important centru de cultură; a fost terminată de **Ștefan cel Mare** în 1497, fiind una din ultimele ctitorii ale marelui domnitor. Pictura din naos și gropniță este realizată tot în anii domniei lui Ștefan cel Mare.

Arhitectura este monumentală (are 40 metri lungime iar vârful turlei se află la aprox. 23 m înălțime), fațadele din piatră brută sunt o expresie desăvârșită a epocii de înflorire la care ajunsese arta construcțiilor în stil moldovenesc. Construcțiile mănăstirii alcătuiesc un patrulater cu turnuri și cerdace în jurul bisericii.

Aici s-a căsătorit comandantul legionar al Bunei Vestiri, unul dintre fondatorii Mișcării Legionare, cu Iridenta Zelea Codreanu, sora Căpitanului.

Mănăstirea Neamț a fost de timpuriu un focar de cultură, vestit pentru caligrafii și miniaturiștii care au activat aici.

„Tetraevanghelul" realizat aici în 1429 de către Gavril Uric, operă de caligrafie și miniatură de mare

artă, se păstrează în Anglia, la Biblioteca Bodleyană din Oxford.

La Mănăstirea Neamț se află **cea mai veche bibliotecă din țară**, ce ființează de **peste 600 de ani**, numărând **peste 10.000 de volume, dintre care 549 sunt manuscrise** (216 române, 294 slavo-române, 39 grecești). Printre raritățile cărții românești se află „Pravila" de la Târgoviște (1652), scrieri ale lui Șerban Cantacuzino, Petru Movilă sau Antim Ivireanu, prima traducere a „Descriptio Moldaviae" a lui Dimitrie Cantemir.

Lângă bibliotecă se află un bogat muzeu păstrând obiecte rare și de valoare, printre altele o icoană oferită de împăratul Ioan al VII-lea la 1424 lui Alexandru cel Bun, pictată pe ambele fețe, apoi cărți vechi și documente, stampe și tipărituri făcute la mănăstire, o tipamiță veche făcută cu litere de lemn. *(continuare în numărul viitor)*

E. Ghiocel

APEL LA RAȚIUNE

Articolul 6 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 31/2002 pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani contestarea sau negarea în public a «HOLOCAUSTULUI», grafiat de legiuitor cu «H», literă mare!

Ce se întâmplă dacă cineva contestă sau neagă în public «holocaustul» grafiat cu literă mică? O astfel de grafiere trebuie considerată fascistă, legionară, antisemită?

În dicționarele diverselor limbi, substantivul «holocaust» este comun, nu propriu, neutru ca gen, nearticulat, invariabil cu literă mică (mai puțin la început de frază), cum au scris și au vorbit, de când este lumea, cei ce au avut ceva de spus, nu ceva de ascuns!

Ce vor să sugereze redactorii OUG 31/2002 prin articularea hotărâtă a acestui substantiv neutru, prin scrierea lui cu literă mare, de parcă ar fi un substantiv propriu, unic?

"Mulți durară după vremuri peste Dunăre un pod, de-au trecut cu oaste multă și mulțime de norod", spune poetul...

Unele dintre aceste «unice» apariții sau substantive mesianice, de-au venit în țara noastră și-au cerut pământ și apă, au fost judecate, condamnate, executate, uneori chiar «holocaustizare», adică arse până la cenușă. Oamenii de rând nu și-au bătut capul cu astfel de sofisticării. Le-au sancționat plastic, chiar artistic, și atât.

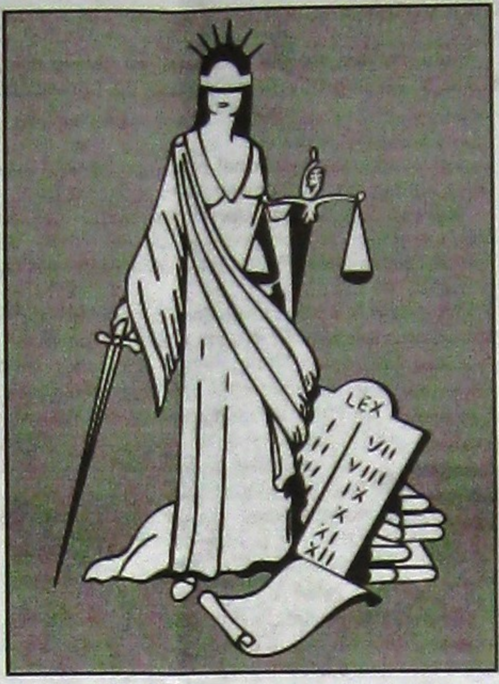
Potrivit semanticii, orice cuvânt reprezintă o anumită valoare, o porțiune de cunoaștere, nu de preț în dolari sau alți arginți. *Ceea ce are un preț, fie cât de mare, nu are nici o valoare. Nu numai semantică.*

Autorii OUG 31/2002 au nesocotit chiar și semantica limbii române, care nu le va fi fost tradusă pe de-a-ntregul la întâlnirile mafiote numite «școli de partid». Anumite noțiuni par să treacă peste puterile de înțelegere ale învățăceilor talmudo-sincretiști, care au folosit greșit, la întâmplare unele noțiuni, explicate în DEX astfel:

A reglementa (interzicerea) - *A supune ceva unor norme sau unui regulament, a stabili raporturi legale, a legaliza; a pune în ordine, a aranja.*

Holocaust, holocausturi, s.n. 1. (În antichitate) *Jertfă adusă zeilor, în care animalul sacrificat era ars în întregime.* Fig. *Ofrandă, sacrificiu.* 2. *Ucidere (prin ardere) a unui foarte mare număr de oameni.*

Falsa urgență din OUG 31/2002 nu are nimic de spus, ci multe, foarte multe de ascuns! Tehnica este cunoscută: semnalizezi dreapta ca să faci stânga! ***Problemele de știință și de cunoaștere nu sunt de resortul guvernelor, nici al parlamentelor, poliției, jandarmeriei, călăilor, închisorilor și al altor instrumente de tortură*** a celor mai buni dintre noi și a celor mai demne dintre popoare! Legiuitorii nu pot legifera în materie de știință, după cum nu este treaba guvernelor sau parlamentelor să legifereze în materie de astronomie sau de meteorologie! ***Planetele de pe bolta crească și istoria de pe pământ nu se pot promulga nici măcar cu prețul ridicolului!!***

Dezbaterea liberă, cu teze, anti-teze, argumente și contra-argumente, pe față și în mod liber, va decide în ce constă adevărul, în ce constă eroarea, în ce constă minciuna, manipularea, dezinformarea. ***Adevărul nu poate fi decis prin legi sau ordonanțe de urgență*** care depășesc în obrăznicie, dispreț și cinism multe din recordurile infamologice ale lui Stalin!

Ordonanța 31/2002 este documentul-matrice prin care se încearcă asasinarea adevărului istoric, prostirea și manipularea poporului român, tăierea cerebrală împrejur a întregii națiuni române, cu scopul de a o jefui ulterior cu bocitoare diplomate instalate, ca sirenele Odiseei, pe toate țărmurile, pe vârful tuturor catargelor, stâlpilor de telegraf și sinagogilor.

Pentru ca să nu existe nici un dubiu și pentru a preveni acțiunea de manipulare și dezinformare publică dusă de sirenele mincinoase ce acționează în presă, justiție, învățământ, și în alte domenii, inclusiv - și mai ales - cel politic, vom spune clar ce înțelegem prin această acțiune de tăiere cerebrală împrejur a națiunii române contemporane. Cămașa fiind mai aproape de piele decât paltonul, vom face abstracție de celelalte națiuni și popoare.

Este vorba de manipularea și dirijarea opiniei publice în întregul ei și, pe cât posibil, a fiecărui individ, mai ales elev sau student, în sensul intereselor evreiești. De vreme ce există evrei, există și interese evreiești. **Nu am avea nimic împotriva intereselor evreiești, dacă nu ar veni în contradicție cu interesele românești.** Este vorba de o competiție istorică aproape identică cu cea din lumea sportivă: ***o chestiune elementară de fair-play impune fiecăruia și tuturora să asculte și să înțeleagă, pe cât posibil, argumentele tuturor părților.*** Acest fair-play care, de bine - de rău, există în sport, trebuie să existe în toate domeniile vieții sociale. ***Dacă nu, aceasta ar însemna că cetățenii unei țări - sau pământenii întregii planete - se împart sau clasifică pe criterii aberante de ură, ce izvorăște din presupusa origine eminentă a unora și din presupusa sau subînțeleasa origine umilă, rușinoasă, mizerabilă a altora.***

Ordonanța OUG 31/2002 este o piedică în calea adevărului, a liberei cercetări științifice în domeniul istoriei, al filosofiei politice și politologiei, în sociologie, etnologie și în alte domenii. Ea este, nu mai puțin, un act normativ antiromânesc, îndreptat contra intereselor noastre naționale, în favoarea intereselor evreiești. Numai pe baza dialogului se va ajunge la stima și respectul pe care fiecare îl datorează fiecăruia, indiferent de originea sau specificitatea lui etnică, religioasă, sau de altă natură. Numai pe această bază este posibilă concordia socială, cooperarea în spiritul justiției și al adevărului, competiția fără de care nu este posibil nici un fel de progres, fără de care orice societate sau popor piere.

În ce constă urgența ei? Autorii Ordonanței 31/2002 sufereau oare cu toții de gonoree cerebrală? Astfel de boli sunt posibile într-o vreme în care medicina inventează boli cu carul, iar de vindecat nu vindecă nimic.

Dacă lăuzele sterpe din guvern și Parlament suferă de astfel de metehne și neajunsuri, ar fi mai bine să se retragă în vreun cămin de bătrâni, sau de alienați. Nu vor muri de foame acolo: Europa iubește, prețuiește și cultivă cu generozitate alienarea și alienații, mai ales în țările nou primite, insuficient alienate din punct de vedere național.

Nu este cazul ca astfel de mutilați ai vieții să ajungă în nedorita situație de a guverna țara prin ordonanțe de urgență în probleme care nu comportă nici un fel de urgență!

Dacă România ar avea astăzi nu 20 de milioane de legionari, ci măcar 7 sau 8, l-ar scoate din Kremlin pe Putin și l-ar trimite în Piața Tien An Men să-l prohodească din Cartea Morților tibetană pe nemuritorul Mao-Tze-Dung, să-l învețe pe Dalai Lama Tatăl Nostru iacașda, purürea și Marea Moartă pe ortodoxește...

De unde atâția legionari? De unde atâția Hitleri, fasciști și naziști?

Iată o întrebare de baraj, la care poporul român așteaptă răspunsul cuvenit de la autorii, semnatarii și votanții Ordonanței ce luăm în tărbacă.

Legionarii, fasciștii, Hitler și ceilalți nu au acceptat sclavia celor 45 de ani de construcție faraonică a iudeo-comunismului. Au murit aproape toți. Unii la Stalingrad și la Cotul Donului, alții la Moscova, Berlin sau în Crimeea, acoperindu-se cu o glorie pe care le-o vor recunoaște nepoții noștri. Horia, Cloșca și Crișan nu au devenit eroii din manualele copiilor de astăzi decât la o sută bună de ani după tragerea pe roată de la Alba Iulia.

(continuare în numărul viitor)

Teodor Usca, Oradea

***

INTRODUCERE LA STUDIU ISTORIC (continuare din pag. 8)

În țările mari politica externă servește interesele din politica internă dar în țările mici, ca România, primează politica externă de adaptare la realitățile europene și planetare.

NAȚIUNEA, condusă de acest principiu al subordonării politicii interne față de politica externă, **a ales în primul rând pe Iuliu Maniu și Partidul Național Țărănesc pentru situația în care Anglia și Franța rămâneau arbitrii Europei** și ar fi fost realitatea directorială a continentului, **și tot națiunea română și-a ales în planul doi MIȘCAREA LEGIONARĂ și pe CORNELIU ZELEA CODREANU pentru eventualitatea când Germania și Italia ar fi devenit arbitrii Europei.**

Ce hotărâse națiunea la alegerile pe țară din 20 dec. 1937 *era calea justă:* *filo-francezii să conducă România cât timp Franța și Anglia conduc Europa, legionarii să conducă România când Germania redevine puterea Europei.*

Când țara este condusă de patrioți, mai puține sacrificii trebuie să se facă pentru a se adapta la realitățile Europei și respectiva putere europeană cere mai puțină garanție.

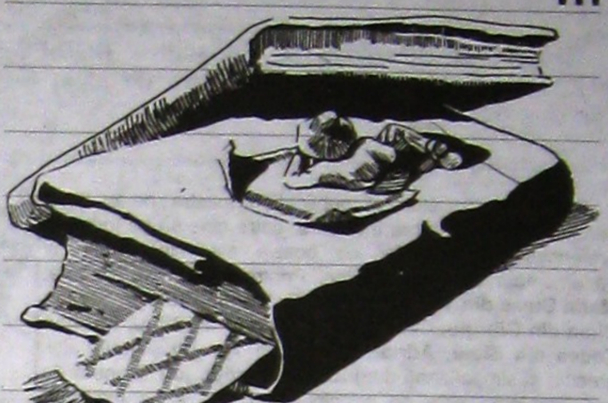
Regele nu a ținut seama de decizia națiunii suverane; națiunea suverană a fost foarte înțeleaptă.

Carol al II-lea a instituit dictatura personală pe care o urmărea încă din 1923 și de din acest motiv în 1924 părintele patriei, I.C. Brătianu l-a expulzat de la succesiunea tronului.

Dictatura lui Carol al II-lea vroia să practice politica externă zisă de zig-zag, ori aceasta nu se poate face decât cu duplicitate, deci cu suspiciune din partea puterii directoare a Europei. **Când s-a hotărât Carol al II-lea să facă politică cu Germania și cu Italia, Germania se înțelesese deja cu Ungaria să-i dea Ardealul și se înțelesese deja cu Rusia să-i dea Basarabia.**

Această eroare ne-a costat pierderea Basarabiei și Ardealului.

ISTORIA CENZURATĂ DE GUVERNELE ROMÂNEŞTI
- premii în cărţi -

Condiţii de participare: vârsta max. 35 ani; răspunsurile se vor trimite în scris pe adresa sediului, sau se pot da personal, la sediu, până la data de **10** a lunii următoare apariţiei revistei. Premiile se vor ridica de la redacţie.

RĂSPUNSUL CORECT LA ÎNTREBAREA LUNII MAI: *"Actul de la 23 aug. 1944 a reprezentat un eroism sau o trădare a intereselor României? Argumentaţi."*
a fost dat de Mugur Stan din Braşov, 25 de ani, care a câştigat cartea *"Dot la – Să rămână doar cenuşa"* – Pamfil Şeicaru (ziarist, directorul prestigiosului ziar interbelic "Universul").

Mugur Stan ne mărturiseşte că are numărul revistei noastre din aug. 2007 din care "s-a inspirat masiv", găsind acolo toate informaţiile necesare pentru a răspunde la această întrebare şi că participă la concurs pentru că îşi doreşte cartea rară oferită de noi ca premiu.

RĂSPUNSUL ESTE URMĂTORUL:

Actul de la 23 aug. 1944 a fost o trădare evidentă a intereselor României.

Aşa-zisul armistiţiu din 23 aug. 1944 a fost de fapt **o capitulare necondiţionată**, prezentată mincinos ca armistiţiu de artizanul ei, regele Mihai.

"Armistiţiul" s-a încheiat abia pe 13 sept. 1944, nu pe 23 august, şi nu a făcut altceva decât să dea **formă "legală", juridică, marii trădări** a României **de către rege şi politicieni**, primii vinovaţi de dezastrul ţării; Occidentul democratic care a pactat cu comuniştii .

Timp de decenii – inclusiv în zilele noastre – actul de la 23 aug. 1944 este mediatizat ca *"eliberarea de sub jugul fascist de către trupele sovietice"*! ***Dar în 1944 Stalin însuşi recunoscuse că rezultatul războiului era încă incert!*** Acţiunea României a uşurat forţelor ruseşti greaua sarcină de a lua cu asalt formidabilele fortificaţii naturale ale Carpaţilor. **Armata Română îşi păstrase cea mai mare parte din efective şi întreaga combativitate, dovadă faptul că după 23 aug. 1944 a mai luptat 260 de zile**, de data aceasta pe frontul de Vest, alături de Aliaţi, **traversând 1000 km şi 12 masive muntoase, în plină iarnă**, până în inima Boemiei, **participând doar într-un an la 16 bătălii mari şi 1000 ciocniri, eliberând 53 de oraşe şi 2778 de localităţi, *iar campania militară dusă de România alături de Stalin a costat 350 de milioane de dolari.*** <u>**Deci un adevărat armistiţiu se putea semna oricând în decursul acestor 260 de zile.**</u>

După lovitura din 23 August, 130.000 de soldaţi şi ofiţeri români au fost făcuţi prizonieri de "aliaţii" ruşi în primele 24 de ore! De menţionat că **în cursul celor trei ani de război** *şi în ciuda dezastrului de la Stalingrad şi din Crimea*, **armata noastră pierduse cam acelaşi număr de prizonieri:** *mai exact 147.000.*

Cu ocazia Conferinţei de Pace din aug. 1946, **şeful delegaţiei Cehoslovaciei, .Ian Masaryk a ţinut să-şi exprime recunoştinţa faţă de România pentru contribuţia sa la eliberarea Cehoslovaciei în 1944:** *"Românii au contribuit, în faza finală a războiului, foarte activ la eliberarea părţii orientale a Cehoslovaciei, unde 20.000 dintre ei îşi dorm somnul de veci."*

Care a fost recompensa României pentru această contribuţie, pentru această vărsare de sânge care a secătuit-o?

Despăgubirile impuse prin Convenţia de Armistiţiu au fost de 300 milioane de dolari, care trebuiau plătiţi în 6 ani, sub formă de mărfuri, produse petroliere, lemn, vapoare maritime şi fluviale, maşini etc. Fiecare capitol al "armistiţiului" din 13 sept. 1944, adică al capitulării necondiţionate semnate la Moscova, prin imprecizia lui dădea Rusiei posibilitatea să încaseze **de zece ori suma prevăzută ca despăgubire de război.**

Clauzele dictatului de la Moscova (13 sept. 1944) puneau **averea noastră naţională la dispoziţia Uniunii Sovietice.** Cele 300 de milioane de dolari care trebuiau plătite în 6 ani, au devenit 610 milioane, numai pentru primele 12 luni, fără a mai pune la socoteală jafurile organizate şi executate metodic de Armata Roşie. Nicăieri nu s-a menţionat valoarea exactă a mărfurilor însuşite prin furt de către Rusia.

S-au luat ca bază aproximativă preţurile din 1938, ceea ce reprezenta o majorare ilicită de 75%.

Dar acesta nu a fost decât unul din aspectele jafului rusesc: preţurile fuseseră, fireşte, calculate în dolari şi încheierea socotelilor a avut loc după cursul Băncii Naţionale a României din 1938. Ori, din 1939 şi până în septembrie 1944, moneda română suferise, din cauza inflaţiei, o scădere de 90%.

Armata Roşie şi-a arogat pe deasupra dreptul de a emite monedă. Cu cât cantitatea de bancnote emise de Armata Roşie era mai mare, cu atât creştea cantitatea de mărfuri necesare plăţii pagubelor de război, scăderea bruscă a cursului monedei neinfluenţând cu nimic preţurile fixate prin Acordul de "Armistiţiu".

În afară de aceste condiţii economice, "armistiţiul" de la Moscova obliga România să organizeze *"cel puţin 12 divizii de infanterie cu serviciile aferente"*. **Textul a fost redactat astfel încât participarea noastră la războiul contra Germaniei să nu conteze câtuşi de puţin.**

În plus, Convenţia de la Moscova nu sufla o vorbă despre durata ocupaţiei sovietice, *dar preciza obligaţia României de a întreţine trupele ruseşti al căror număr era şi el trecut sub tăcere.* ***În martie 1945, peste un milion de soldaţi ruşi se găseau în România.***

Când condiţiile semnate la Moscova au fost cunoscute la Bucureşti, cineva l-a întrebat pe **Iuliu Maniu:** *"Acestea sunt condiţiile discutate la Cairo?"* Bătrânul om de stat a răspuns: *"Mai bine n-am fi semnat nimic, rezultatul ar fi fost acelaşi".* **Ion Mihalache**, vicepreşedintele PNŢ a adăugat: ***"Mai bine şi-ar fi tăiat mâna decât să semneze".***

Vai de "succesul" diplomaţiei noastre!

După 23 aug. 1944 românii au luptat singuri împotriva nemţilor, ruşii fiind ocupaţi să fure şi să violeze, iar americanii absenţi cu desăvârşire.

În timp ce trupele române luptau din greu în Transilvania, unde reuşiseră să facă 51.000 de prizonieri germani, **noii noştri "aliaţi", ruşii, jefuiau în Moldova, violau, omorau şi deportau**, fără nici o ruşine. Beau până îşi pierdeau minţile; deveniţi furioşi din cauza băuturii, distrugeau totul în cale, cu o plăcere dementă. Dacă, de exemplu, aveau nevoie de lemne, în loc să se folosească de cele aflate în curtea casei, ei făceau focul cu uşile, ferestrele şi căpriorii acoperişului.

Autorităţile române nu admiteau nici o plângere la adresa armatei sovietice! Ministrul Afacerilor Externe, Niculescu Buzeşti, într-o declaraţie făcută presei străine, a calificat toate acestea drept "incidente fără importanţă"!!

Comunicatele oficiale difuzate de Radio Moscova mirau pe toată lumea: vorbeau de oraşe româneşti "eliberate" dar care erau ocupate numai de garnizoane române. *Armata rusă elibera pe cine şi de a cui ocupaţie? Pe români de ocupaţia română?!*

Anglo-americanii, mult aşteptaţi, nu-şi făceau apariţia. Înainte, când veneau să ne bombardeze, erau punctuali. Câteodată se vedeau avioane anglo-americane izolate, dar care nu aterizau niciodată.

Întrebările fireşti puse de orice om de bun simţ în zilele acelea, erau:

"Pentru ce să luptăm împotriva germanilor, de vreme ce tot suntem consideraţi excluşi de la orice drepturi ?, şi:

"Cum e posibil să fi capitulat fără condiţii, *dându-ne pe mâna ruşilor?* ***Cine răspunde de asta?"***

Cedând în faţa reprezentantului lui Molotov, regele Mihai nu salva independenţa statului român; el dădea numai o aparenţă de legalitate anulării independenţei României. A-i lăsa lui Vîşinki libertatea de a desemna pe şeful guvernului şi de a decide componenţa Cabinetului, **însemna a accepta, sub formă constituţională, jugul sovietic asupra României** (intervenţiile insistente ale lui Iuliu Maniu – care nu a fost implicat în lovitura de Palat de la 23 aug. 1944, pe lângă regele Mihai, de a nu comite astfel de grave greşeli, nu au avut nici un rezultat).

Astfel s-a instalat oficial la putere regimul comunist prosovietic.

ÎNTREBAREA LUNII IUNIE: Care era programul de guvernare al Mişcării Legionare (liniile generale)?
PREMIU: *"Circulări şi manifeste"* – Corneliu Zelea Codreanu.

Poşta Redacţiei

Revista se difuzează la chioşcurile **RODIPET** din BUCUREŞTI, şi din toate reşedinţele de judeţ ale ţării (precum şi în alte localităţi).

ABONAMENTE PE ADRESA:
NICOLAE BADEA (secretar redacţie)
STR: VLAICU VODĂ NR. 23, BL. V39, AP. 37, SECT. 3, BUCUREŞTI, Tel.: (021) 322 3832

Foarte mulţi cititori ai publicaţiei noastre ne-au scris punându-ne următoarea întrebare: către cine să se îndrepte preferinţele domniei lor cu ocazia alegerilor locale şi parlamentare ce vor avea loc. Printre aceştia se numără: **Marin Buiac din Tg. Mureş, Gh. Petcu din Ploieşti, Stelian Dima din Giurgiu, Cecilia Ghenădescu din Sibiu, Carmen Todea din Sibiu, Adrian Boată din Tg. Jiu** şi mulţi alţii, precum şi simpatizanţi din **jud. Dâmboviţa, jud. Constanţa** etc. Problema este de principiu şi poate fi un îndreptar permanent şi pentru alte situaţii când vă veţi simţi obligaţi la o opţiune: Sunt două posibilităţi ca şi pe vremea Căpitanului: libertatea de a alege după propria apreciere în situaţia în care, Mişcarea Legionară fiind interzisă (ca şi astăzi), nu participă efectiv prin desemnarea candidaţilor săi, şi, dacă vreţi totuşi ca şi în această situaţie să urmaţi cu stricteţe linia Mişcării Legionare, vă vom pune la dispoziţie un mic scenariu - care pentru "nucleul dur" al Mişcării este ordin! Mai multe mari grupuri organizate de trădători ai intereselor naţionale, de spoliatori ai avuţiilor ţării, de vânzători ai inconştienţei generale, organizaţi în partide - a se citi grupuri de interese - concurează, se bat între ele pentru obţinerea unei poziţii dominante. Pe oricare îl votezi devii complicele acestor bandiţi. Dacă te interesează să fii amestecat în această hazna, te priveşte! Restul argumentelor sunt "apă de ploaie"!

Un profesor din Vaslui, care nu vrea nici măcar să semneze cu un pseudonim ne scrie că a reuşit să-şi procure o carte editată de "Institutul Naţional pentru Memoria Exilului Românesc", în 2005, semnată de Dinu Zamfirescu, şi că descoperă unele "nepotriviri" între documente editate de legionari şi cele prezentate de autor drept autentice. Vă mărturisesc că nu am răsfoit cartea decât la sesizarea dvs. şi că pot face constatarea că dl. Zamfirescu îmbină adevărul şi minciuna cu atât de mult entuziasm, încât îşi merită plăcinta cu care a fost blagoslovit de jupânii care, pe lângă controlul total al presei în sensul ziaristic, îşi permit să finanţeze "institute" unde slugi fără probleme de conştiinţă pot lătra contra salarii excepţionale. Se prezintă o circulară a "Căpitanului", din febr. 1938, prin care desfiinţează partidul "Totul Pentru Ţară", expresia politică a Mişcării Legionare; mi-a atras atenţia asupra minciunii faptul că începe cu: "Iată, aceste declaraţii le fac în numele Forului Lucrătorilor al Mişcării Legionare". Corneliu Zelea Codreanu nu a făcut niciodată vreo declaraţie în numele nimănui, că nu era "purtător de cuvânt". Toate declaraţiile sunt în nume propriu, pe răspundere personală, de pe poziţia fermă de conducător al Mişcării Legionare! Aceasta este doar un exemplu, dar ca acesta sunt zeci: despre finanţarea de către Germania a Legiunii - lucru pe care, dacă la ora actuală îl mai iei în discuţie, ori eşti mincinos ori eşti prost, lucru oricum neprobat în caracterizarea d-lui Zamfirescu. Tot volumul este scris în aşa fel, prin minciuni, omisiuni sau adăugiri, să denatureze adevărul în defavoarea Legiunii.

D-na sau d-ra Ane-Marie Munteanu din Sighişoara ne roagă să îi "spunem câte ceva" despre "relaţiile gen. Ion Antonescu cu Corneliu Zelea Codreanu". După moartea generalului Cantacuzino Grănicerul, mare personalitate publică în perioada interbelică şi preşedinte al partidului "Totul Pentru Ţară", expresia politică a Mişcării, moarte survenită în 1937, Corneliu Zelea Codreanu a încercat să găsească o altă persoană de mare calibru care să-l înlocuiască pe Cantacuzino. Socotind că Antonescu ar putea fi persoana potrivită, intră în legătură cu el în iarna 1936-37, având o lungă discuţie la Predeal, unde cei doi, mari amatori de schi, şi-au dat întâlnire. Discuţiile au fost absolut particulare şi despre rezultatele ei, în zilele următoare, la întrebările apropiaţilor din conducerea Legiunii, Căpitanul a răspuns scurt, cum îi era obiceiul: "Două săbii tari nu vor intra niciodată în aceeaşi teacă". Restul încercărilor ulterioare făcute de propaganda comunistă şi de cea iudaică, încercând să asocieze Mişcarea Legionară cu măsurile antievreieşti de după 1941, când legionarii erau desfiinţaţi, hăituiţi, în lagăre şi închisori, fugiţi în exil sau trimişi în linia I-a pe front, în misiuni sinucigaşe, sunt minciuni ordinare, încercări de intoxicare a opiniei publice, specifice marilor ucigaşi de neam de după 1944 şi până ieri, azi şi mâine.

Ionel Murar – Tormac (Timiş): Vă mulţumim pentru scrisorile pe care ni le trimiteţi constant; dacă aţi aborda chestiuni mai puţin generale, dacă aţi încerca să prezentaţi concret un subiect şi nu mai multe deodată, eventual şi cu o soluţie pentru problemele semnalate, chiar am putea publica scrisorile dvs. (De exemplu, ne-aţi scris despre mineriada din 13 – 15 iunie 1990 în termeni foarte genrali, fără a exemplifica ce a însemnat aceasta pentru ţară.)

Costel Nica – New York: Ne bucurăm că prin intermediul celor câţiva camarazi din îndepărtata Americă a ajuns revista noastră la dvs. Nu avem cunoştinţă ca fostul rege al României, Mihai, să primească vreo subvenţie de la statul român! Şi nici despre ginerele său, Radu Duda! Totuşi, vă întrebăm, la rândul nostru: dacă vi se pare firesc ca toţi foştii preşedinţi de republică să primească toată viaţa indemnizaţie grasă pentru cei patru ani cât s-au aflat în postura de preşedinte al ţării, indiferent dacă a făcut bine sau un imens rău ţării respective, de ce vă arătaţi scandalizat de ipoteza că şi fostul rege ar primi indemnizaţie?! Privitor la celelalte întrebări: în momentul de faţă monarhia nu are nici un rol în România; dar legionarii întotdeauna au considerat (şi consideră) că monarhia constituţională (în care regele domneşte, dar nu guvernează) este superioară republicii, ca formă de organizare statală, pentru că monarhul este un garant pe plan intern şi extern, reprezintă un factor de continuitate şi stabilitate al ţării respective, al coerenţei politice. Cum spunea Căpitanul, în agricultură sunt ani buni şi ani răi, dar nimănui nu i-a trecut prin cap, pentru asta, să renunţe la agricultură; tot aşa, pot exista monarhi buni (Carol I şi Ferdinand au fost extrem de benefici pentru România, nu intrăm în amănunte din cauza lipsei de spaţiu), şi monarhi răi (carol al II-lea şi Mihai), dar aceasta nu înseamnă nicidecum că instituţia monarhică n-ar fi bună. Noi credem că este cea mai bună formă de până acum, şi nu întâmplător masoneria şi iudaismul vor s-o desfiinţeze, batjocorind-o cu orice preţ şi clamând că ar fi "perimată" (??!), aşa cum clamau şi tovarăşii bolşevici. Faptul că, din păcate, unii monarhi au intrat în masonerie crezând că astfel îşi vor îmblânzi duşmanul de moarte, duşmanul de secole, sau că vor putea influenţa din interior mersul lucrurilor, este o gravă greşeală (ca să nu spun "o prostie").

Nicador Zelea Codreanu

Periodic editat de "*ACŢIUNEA ROMÂNĂ*"
ISSN 1583-9311

Redactor şef: **Nicoleta Codrin**

Colegiul de redacţie: Emilian Ghika, Ştefan Buzescu, Corneliu Mihai, Adrian Tănase, Ştefan Hâncu
Nicolae Badea - secretar de redacţie

Relaţii cu publicul: **Str. Mărgăritarelor nr. 6, sector 2, Bucureşti - în fiecare *Vineri*, orele 15–19**
(zona Circului - inters. cu Ştefan cel Mare, colţ cu str. V.Lascăr)

Tel.: (021) 322 3832 sau 0745 074493

e-mail: cuvantul-legionar@zelea-codreanu.com